

IJN YUKIKAZE

IJN YUKIKAZE

IJN YUKIKAZE

KARTONOWY ARSENAŁ

JAPOŃSKI NISZCZYCIEL

YUKIKAZE

1:200

Index: 328111

Cena
22,00 zł
w tym VAT 0%

3/2003

ISSN 1231-8477

F-14A Tomcat

Tornado GR.1

F-117 Nighthawk

F-16C Falcon

F-15C Eagle

F/A-18C Hornet

P-51D Mustang

Hawker Hurricane

F6F-3 Hellcat

Ki-43 Hayabusa

P-39N Airacobra

Ki-61 Hien

PzKpfw V Panther

Sd.Kfz.7

PzKpfw II

PzKpfw VI Tiger I

Gambier Bay

Bismarck

Yamato

Jeremiah O'Brien / ORP Krakowiak

... I WIELE INNYCH MODELI KARTONOWYCH

OPRACOWANYCH PRZEZ NAJLEPSZYCH PROJEKTANTÓW
NA WYSOKIEJ JAKOŚCI KARTONIE, Z DOSKONAŁĄ KOLORYSTYKĄ I GRAFIKĄ

Wydawnictwo ANDRZEJ HALIŃSKI s.c., ul. Kopernika 4a, 82-103 Stegna, Poland

<http://www.halinski.com.pl>

Nakład: 9000 egz.

IJN YUKIKAZE

Dane techniczno-taktyczne (1941r.):

Wymiary:	długość	118,5 m
	szerokość	10,8 m
	zanurzenie	3,76 m
Wyporność standardowa:		2033/2065 t
Wyporność pełna:		2490/2529 t
Napęd:	2 turbiny Gihon o mocy 5200 KM	
Prędkość:		35,5 w
Zasięg:	5000 Mm przy prędkości 18w	
Uzbrojenie:	6 x 127 mm (3xII), 4 x 25 mm (2xII), 8 rur torpedowych 610 mm (2xIII) z zapasem 16 torped Typu 93 Model 1, zrzutnie i miotacze bomb głębinowych. Torpeda Typu 93 była nowością we flocie japońskiej - mając kaliber 610 mm i długość 9 m przenosiła głowicę bojową o masie ładunku wybuchowego 490 kg. Jej napęd stanowił silnik zasilany mieszanką spirytusowo-tlenową. Zaletą tego napędu było to, że torpeda nie pozostawiała za sobą spienionego śladu, co zmniejszało szanse jej wykrycia. Z szybkością 48 węzłów torpeda Typu 93 mogła przepłynąć 20 km, przy 40 w jej zasięg wynosił 32 km, a przy 36 w - 40 km. Swoimi osiągnięciami japońska torpeda przewyższała znacznie torpedy alianckie, słusznie otrzymując miano "długiej lancy".	
Załoga:		240 ludzi

W 1936 r. Japonia wycofała się z międzynarodowych traktatów ograniczających zbrojenia morskie i przystąpiła do intensywnej rozbudowy swojej floty, kładąc nacisk na rozbudowę sił lekkich. Zebrano doświadczenia z budowy i eksploatacji dotychczas wybudowanych niszczycieli i na ich podstawie Admiralicja japońska ogłosiła wymagania dotyczące nowego okrętu. Konkurs na nowy niszczyciel wygrał projekt nazwany typem KAGERO.

Pierwsza jednostka tego typu weszła do służby 06.11.1939 r. - łącznie wybudowano 18 okrętów.

Jedyną jednostką typu KAGERO, która przetrwała II wojnę światową był YUKIKAZE (Śnieżny Wiatr). Budowę tego okrętu rozpoczęto 02.08.1938 r. w Stoczni Sasebo KK. Wszedł do służby 20.01.1940 r.

Brał udział w inwazji na Filipiny oraz w zdobywaniu wysp Celebes, Ambon i Timor. Uczestniczył w bitwie na Morzu Jawajskim. Zatopił amerykański okręt podwodny PERCH (03.03.1942 r.). Brał udział w walkach o Nową Gwineę, w operacji przeciwko Midway, zmaganiach o Guadalcanal. Podczas bitwy pod Santa Cruz (26-27.11.1942 r.) wchodził w skład zespołu uderzeniowego admirała Nagumo. W lutym 1943 r. brał udział w ewakuacji garnizonu Guadalcanalu (w ramach "Tokio Expressu" admirała Tanakij). W maju 1943 r. wzmocniono uzbrojenie przeciwlotnicze okrętu - dwulufowe zestawy działek 25 mm zastąpiono trzylufowymi, a przed nadbudówką dziobową ustawiono platformę z dwulufowym zestawem działek tego kalibru. Na mostku zainstalowano detektor wykrywający promieniowanie radarów przeciwnika, a dookoła kadłuba - instalację demagnetyzującą. Pod koniec czerwca YUKIKAZE osłaniał lekki krążownik NAGARA transportujący wojsko na wyspę Nauru, a na początku lipca - ciężki krążownik CHOKAI w rejsie na wyspy Shortland. 12 lipca wypłynął z Rabaulu zespół japoński w składzie lekki krążownik JINTSU i 5 niszczycieli (YUKIKAZE, HAMAKAZE, KIYONAMI, YUGURE i MIKAZUKI) - jego zadaniem była osłona 4 niszczycieli-transportowców wiozących 1200 żołnierzy na Kolombangare. W nocy 13 lipca Japończycy napotkali zespół aliancki składający się z 3 lekkich krążowników i 10 niszczycieli. Japońskie niszczyciele osłony odpaliły torpedy - jedna z nich trafiła po kilku minutach w nowozelandzki krążownik LEANDER wyłączając go z dalszej walki. JINTSU włączył swe potężne reflektory i oświetlił Amerykanów - miało to go drogo kosztować, gdyż w ciągu 10 minut spadła na niego prawdziwa lawina pocisków. O 1.17 był już tylko płonącym wrakiem i pół godziny później poszedł na dno zabierając ze sobą dowódców i 483 ludzi załogi. MIKAZUKI pozostał przy tonącym krążowniku dla ratowania rozbitków, pozostałe 4 niszczyciele skręciły na północ - w pogoni za nimi ruszyły 4 niszczyciele amerykańskie. Niszczyciele-transportowce prześliznęły się w zamęcie bitwy w stronę brzegów Kolombangary, wysadziły tam wojska i wycofały się do bazy. Tymczasem YUKIKAZE, HAMAKAZE, KIYONAMI i YUGURE w ciągu 18 minut ponownie załadowały wyrzutnie torpedowe, zawróciły w stronę pola bitwy i około godziny 2.00 odpaliły torpedy w stronę alianckich krążowników, po czym skierowały się w stronę bazy. Tym razem nie miał ich kto ścigać - jedna z "długich lanc" trafiła w dziób krążownika ST. LOUIS poważnie uszkadzając okręt, druga w podobny sposób uszkodziła krążownik HONOLULU (następna po trafieniu w rufę nie wybuchła, co uratowało okręt od zagłady), kolejna ugodziła w śródokręcie niszczyciel GWIN, który zatonął tracąc 61 ludzi z załogi.

We wrześniu okręt przeszedł kolejną modernizację - m.in. zdjęto z rufowej nadbudówki wieżę dział 127 mm i na jej miejscu ustawiono 2 trzylufowe zestawy 25 mm. Zainstalowano urządzenia radarowe.

Kolejne miesiące to służba eskortowa i modernizacje polegające głównie na zwiększeniu liczby działek 25 mm.

Podczas Bitwy o Zatokę Leyte YUKIKAZE wchodził w skład zespołu adm. Kurity. Rankiem 25 października 1944 r. zespół ten (4 pancerniki, 8 krążowników i 15 niszczycieli) natknął się na grupę 6 amerykańskich lotniskowców eskortowych osłanianą przez 7 niszczycieli (Taffy 3), które rozpoznano jako lotniskowce uderzeniowe i krążowniki. W toku 2-godzinnej bitwy (zwanej bitwą pod Samar) Japończycy zatopili lotniskowiec GAMBIER BAY i 3 niszczyciele. W walce z amerykańskimi niszczycielami i samolotami pokładowymi stracili 3 ciężkie krążowniki, a wiele okrętów zostało uszkodzonych.

W dniach 28-29.11.1944 r. YUKIKAZE (razem z 2 innymi niszczycielami) eskortował lotniskowiec SHINANO w jego pierwszym i zarazem ostatnim rejsie - po storpedowaniu lotniskowca przez amerykański okręt podwodny ARCHERFISH uczestniczył w ratowaniu rozbitków.

W kwietniu 1945 r. Amerykanie dokonali inwazji na Okinawę. Na odsiecz garnizonowi wyspy wyruszył zespół floty japońskiej w składzie superpancernik YAMATO, lekki krążownik YAHAGI oraz 8 niszczycieli (wśród nich YUKIKAZE). Około południa 07 kwietnia zespół japoński zaatakował 280 amerykańskich samolotów pokładowych. O 14.23 zatonął YAMATO - jego los podzielił YAHAGI oraz niszczyciele ASASHIMO, ISOKAZE, HAMAKAZE i KASUMI. Zginęło 3666 Japończyków. Straty Amerykanów wyniosły 10 samolotów i 12 ludzi. YUKIKAZE wyciągnął z wody ocalałych marynarzy z YAMATO i ISOKAZE i powrócił do bazy w Maizuru, gdzie doczekał końca wojny.

Po wojnie usunięto z niego uzbrojenie i skierowano do akcji repatriacyjnych - w 15 rejsach przewiózł ponad 13000 ludzi. W lipcu 1947 r. po przekazaniu go Chinom zmienił nazwę na TAN YANG. W 1970 r. został wyrzucony na brzeg przez tajfun, a następnie złomowany. W 1971 r. chińska marynarka przekazała Muzeum Morskemu w Etajmie kotwicę i ster YUKIKAZE.

Opis budowy:

1. Przed rozpoczęciem budowy modelu przeanalizować dokładnie rysunki montażowe.
2. Stosować zalecane grubości kartonu oraz kleje szybkoschnące.
3. Wszystkie elementy wycinać po linii, a przed przyklejeniem starannie uformować i dopasować. Krawędzie wręg zeszlifować zgodnie z kształtem kadłuba.
4. Szablony (oznaczone dużymi literami) wykonać z drewna lub drutu zalecanej grubości zgodnie z kształtem (rysunki szablonów w skali 1:1).
5. Elementy owalne uformować np. przeciągając po krawędzi stołu.
6. Ścisłe przestrzegać niżej podanych oznaczeń:

- ✂ - wyciąć, rozciąć
- - zwinąć ciasno (strzałka wskazuje kierunek zwinania)
- - zwinąć w rurkę
- ⊙ - nawinąć na szablon A
- ≡ - złożyć i skleić
- ^ - złożyć i skleić
- - kierunek przodu modelu
- L - lewa strona P - prawa strona
- * - podkleić kartonem grubości 0,5 mm
- ** - podkleić kartonem grubości 1 mm
- *** - podkleić kartonem grubości 1,5 mm
- + - podkleić brystolem
- ⊥ - naciąć na głębokość 1 mm
- ▭ - zeszlifować

7. Wszystkie ubytki koloru powstałe na skutek rozcinania, wycinania, szlifowania uzupełnić odpowiednim kolorem.

W trakcie budowy należy ściśle przestrzegać podanych oznaczeń oraz grubości tektury. Przyjęto zasadę, że kolejność sklejania zgodna jest z numeracją części.

Sklejamy szkielet kadłuba cz. P1÷P4, W1÷W15. Przyklejamy pokłady cz. 1, 2, 2a, następnie podklejając tekturą o grubości 1,5 mm ściankę cz. W6a. Doklejamy cz. 1a oraz od dziobu pasek cz. 3. Klejenie burt rozpoczynamy od cz. 4 zwracając uwagę na dokładne ich wpasowanie w wycięcia w cz. 1a na pokładzie - pokład w tym miejscu lagodnym łukiem przechodzi w burtę. Przy klejeniu cz. 5, 6, 6a lekko dociskamy pokład, by nie powstała szczelina między w/w elementami a paskiem cz. 3. Od rufy przyklejamy kolejne elementy burt cz. 7, 8. Doklejamy ściankę cz. 9. W wycięcia w cz. 10 przed jej przyklejeniem do pokładu wklejamy uformowane w lejki cz. 10a, natomiast w cz. 11 wycinamy otwory pod druty masztu głównego. Doklejamy pas demagnetyzacyjny cz. 12-15.

Klejenie poszyci części podwodnej zaczynamy na dziobie, do śródokręcia, następnie od rufy do śródokręcia - ewentualny nadmiar poszycia odcinamy od cz. 29. Stępki przeciwprzechyłowe cz. 30 przed przyklejeniem należy wygiąć w palcach dopasowując do kształtu kadłuba.

Przystępujemy do montażu nadbudówek wraz z ich częściowym wyposażeniem. Dach nadbudówki dziobowej cz. 42-42c oraz 43, 43a sklejamy w całość starannie formując zaokrąglenia. Cz. 37 po sklejeniu należy ściąć jak pokazano na rysunku montażowym. W cz. 44 okienka można zastąpić imitacją wykonaną z przezroczystej folii. Przy klejeniu cz. 44 do dachu zwracamy szczególną uwagę na uskok głębokości 0,4 mm. Przed przyklejeniem zespołu dachu wklejamy całe wyposażenie pomostu bojowego wg rysunku montażowego.

Sklejamy szkielet nadbudówki śródokręcia cz. 53÷53i, 54, następnie oklejamy bocznymi ściankami cz. 54a÷54c. Sklejamy cz. 57÷60c.

Przy klejeniu przedniego kominu cz. 61÷61n zwracamy uwagę na właściwe pochylenie ścianek cz. 61g÷61m. Według szablonów przygotowujemy i sklejamy elementy masztu przedniego. Przyklejamy cz. 66÷66b, 68, 68a oraz tylny komin cz. 69÷69k i platformę potrójnie sprzężonych działek 25 mm cz. 70÷70f.

Sklejamy magazyny torped cz. 76÷76d i ustawiamy na pokładzie. Sklejamy podnośniki torped cz. 77÷77c oraz elementy suwnic cz. 78÷78c - na cz. 78a można nawinąć wykonaną z nici imitację łańcucha (podobnie postępujemy w wypadku cz. 89b przy podnośniku rufowym).

W następnej kolejności sklejamy wg rysunków montażowych nadbudówkę rufową wraz z wyposażeniem i magazynem torped.

Przyklejamy podnośnik torped cz. 88÷88c oraz silnik cz. 89÷89c. W podobny sposób sklejamy silniki dziobowych podnośników cz. 78÷78c.

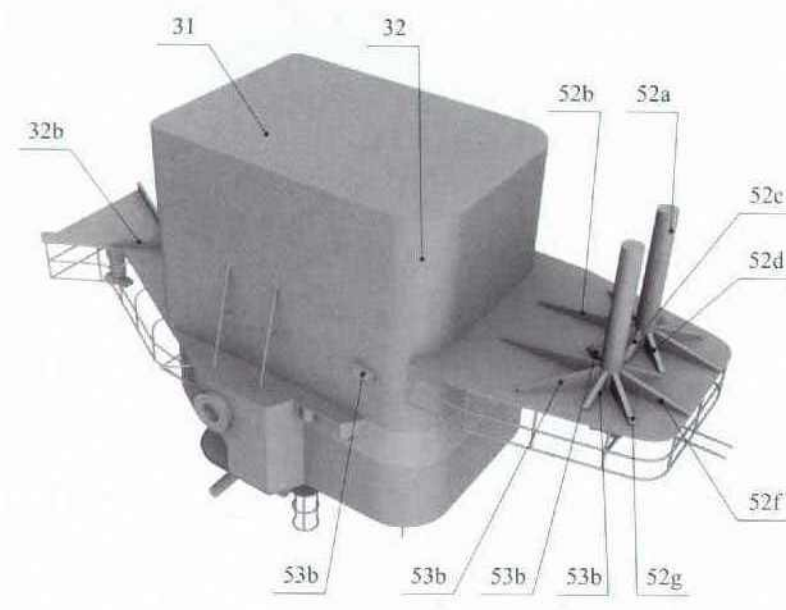
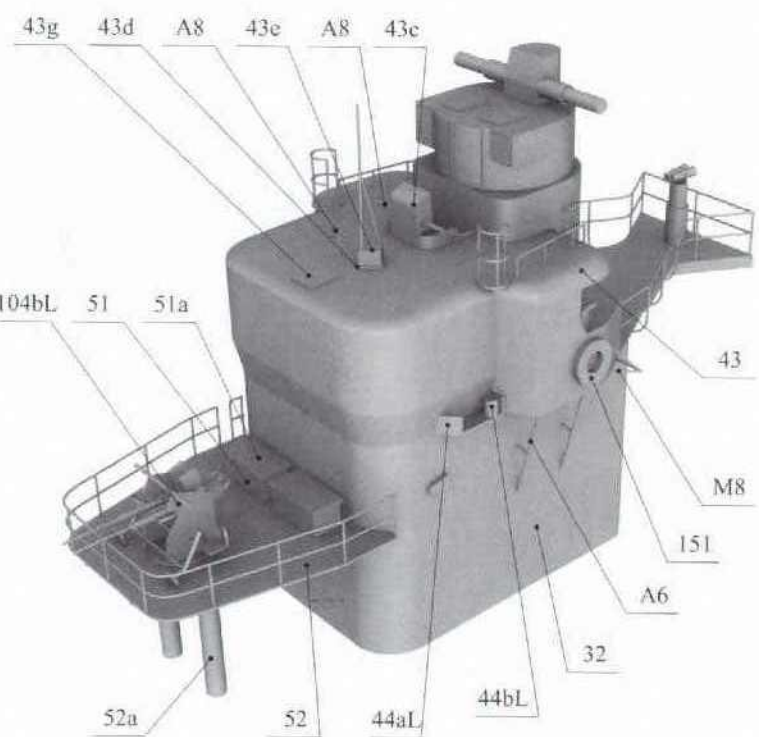
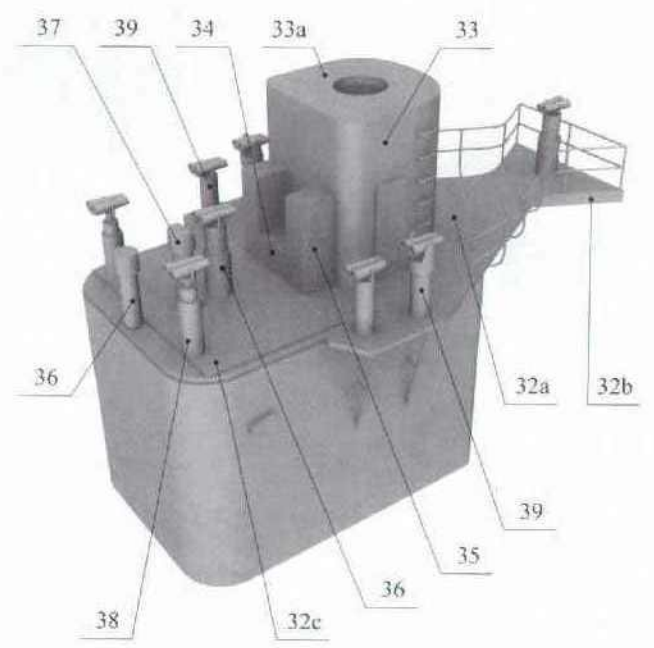
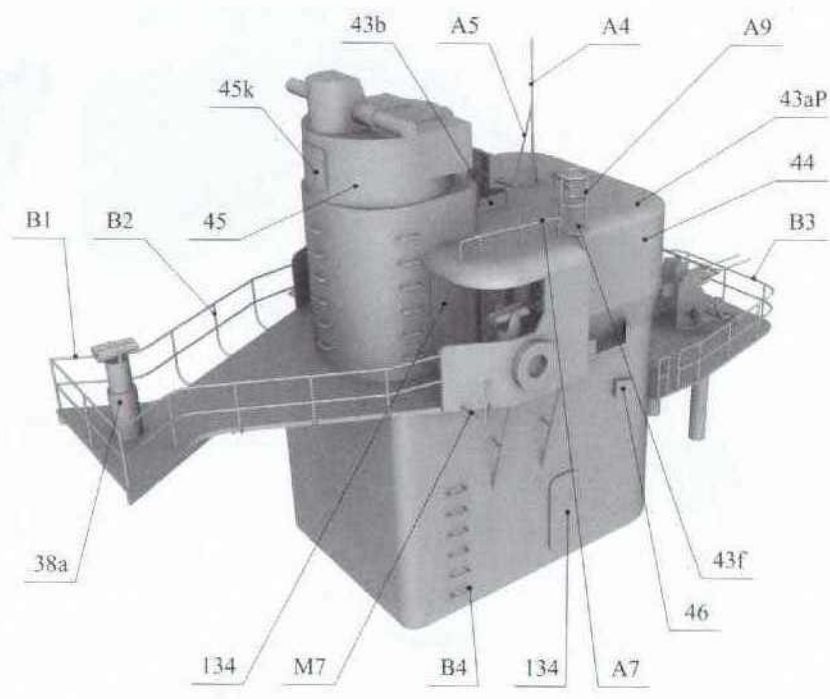
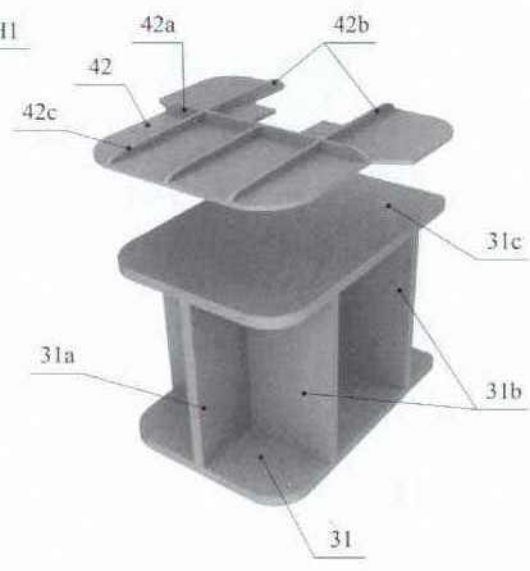
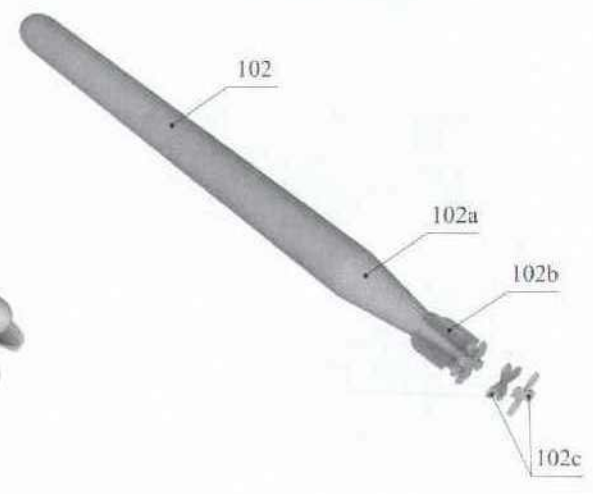
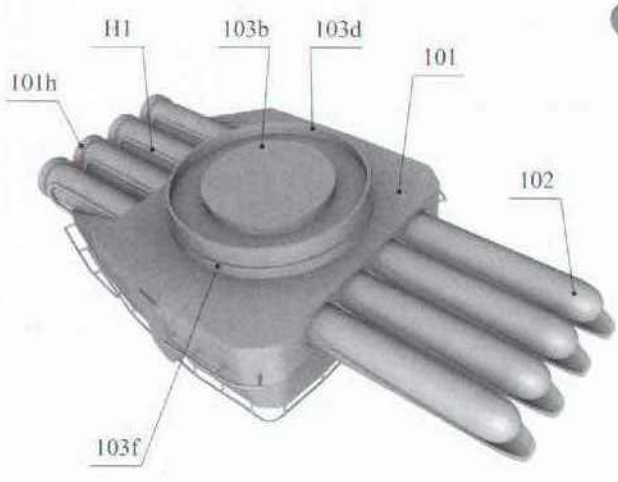
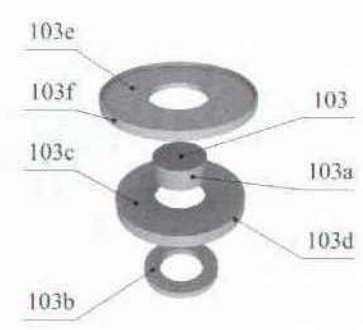
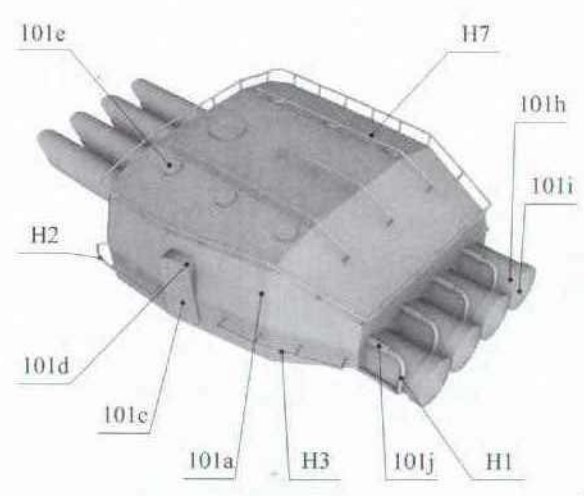
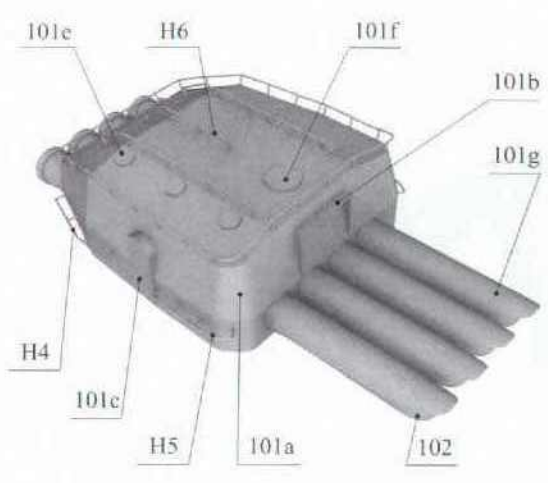
Według rys. montażowych sklejamy wieżę artylerii głównej cz. 99÷99m. Podstawę wieży z mechanizmem obrotu wykonujemy z cz. 100÷100f ściśle według rysunku. Podobnie według rysunków sklejamy wyrzutnie torped cz. 101÷101f wraz z ich podstawami cz. 103÷103f. Uwaga! Biały prostokąt w cz. 99 wycinamy przed jej złożeniem na pół. W powstałe wycięcie wklejony będzie pasek z cz. 101a. Torpedy cz. 102 zwinamy ciasno w rurki, tak by po sklejeniu miały średnicę 2,8 mm. Następnie z przodu szlifujemy na półokrągło. Torpedy po sklejeniu malujemy na kolor srebrny, a ich głowice na czarno. Przy montażu dalmierza cz. 86÷86e należy pamiętać o przyklejeniu cz. 86e po przełożeniu cz. 86d przez otwory w cz. 86c.

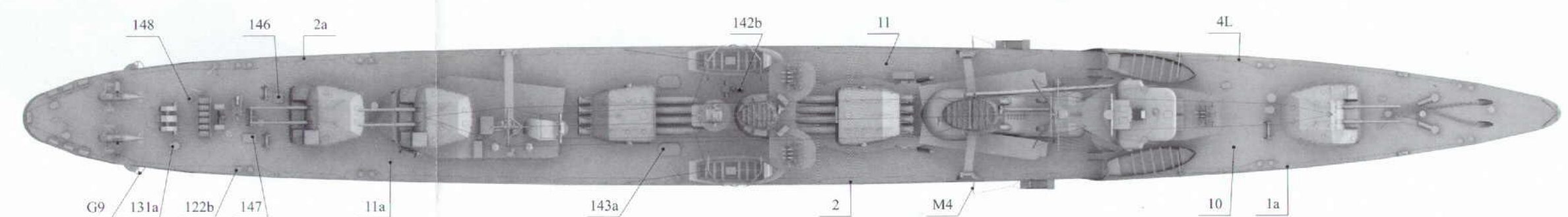
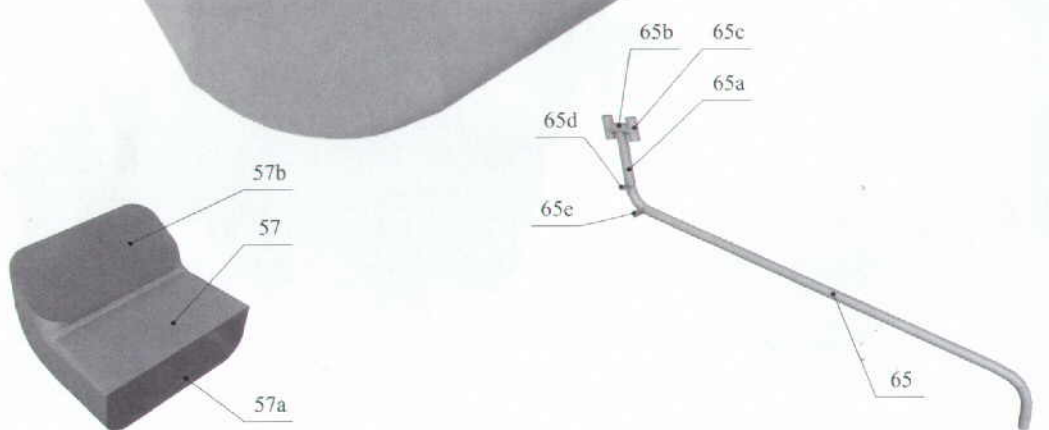
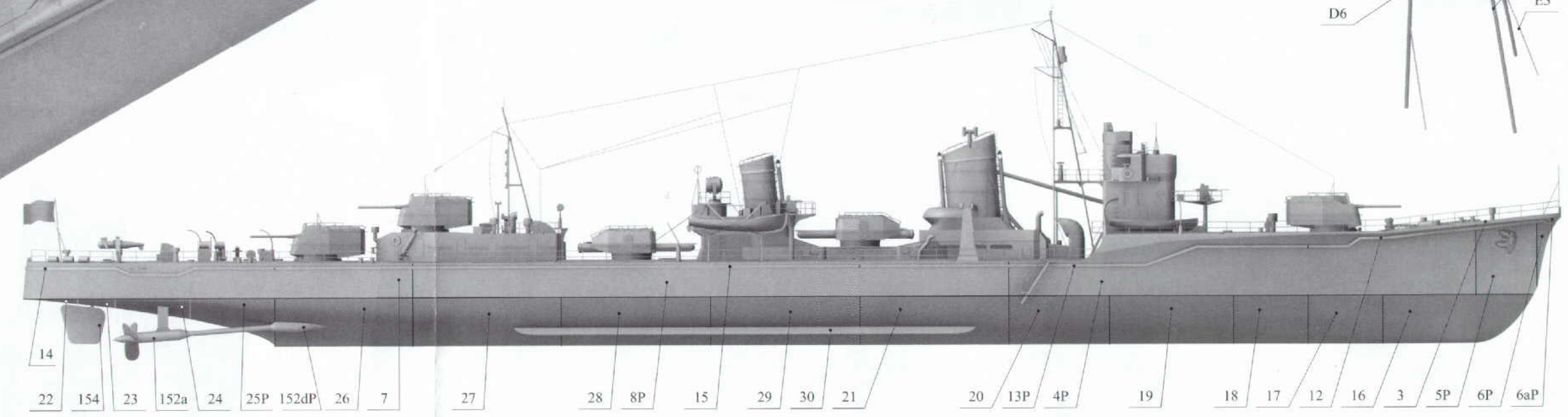
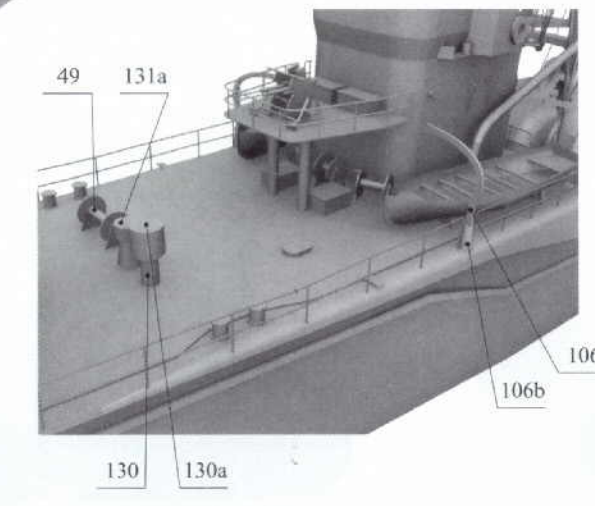
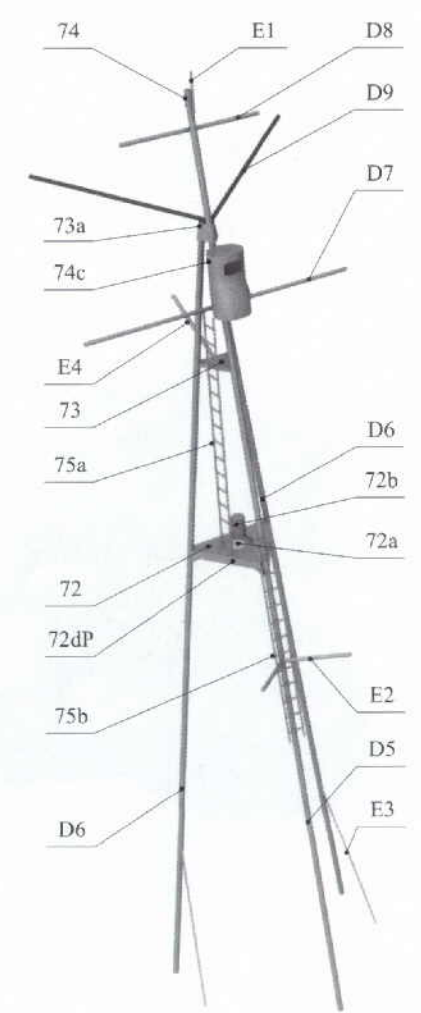
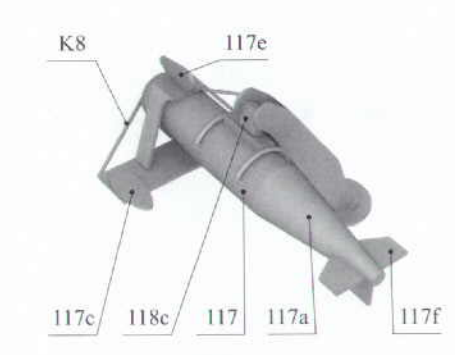
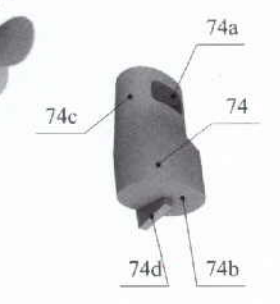
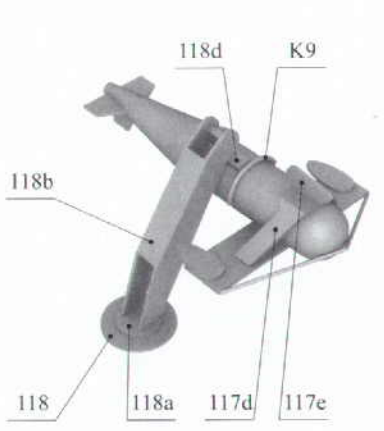
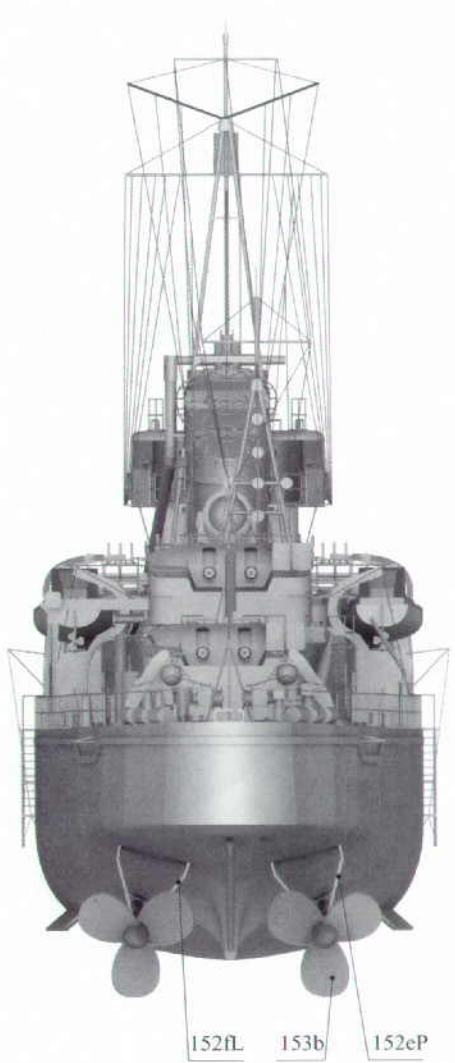
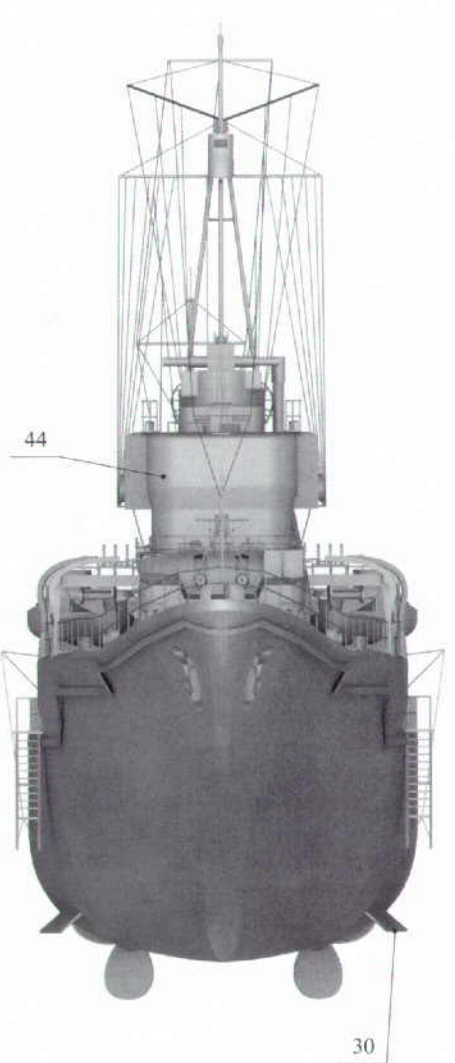
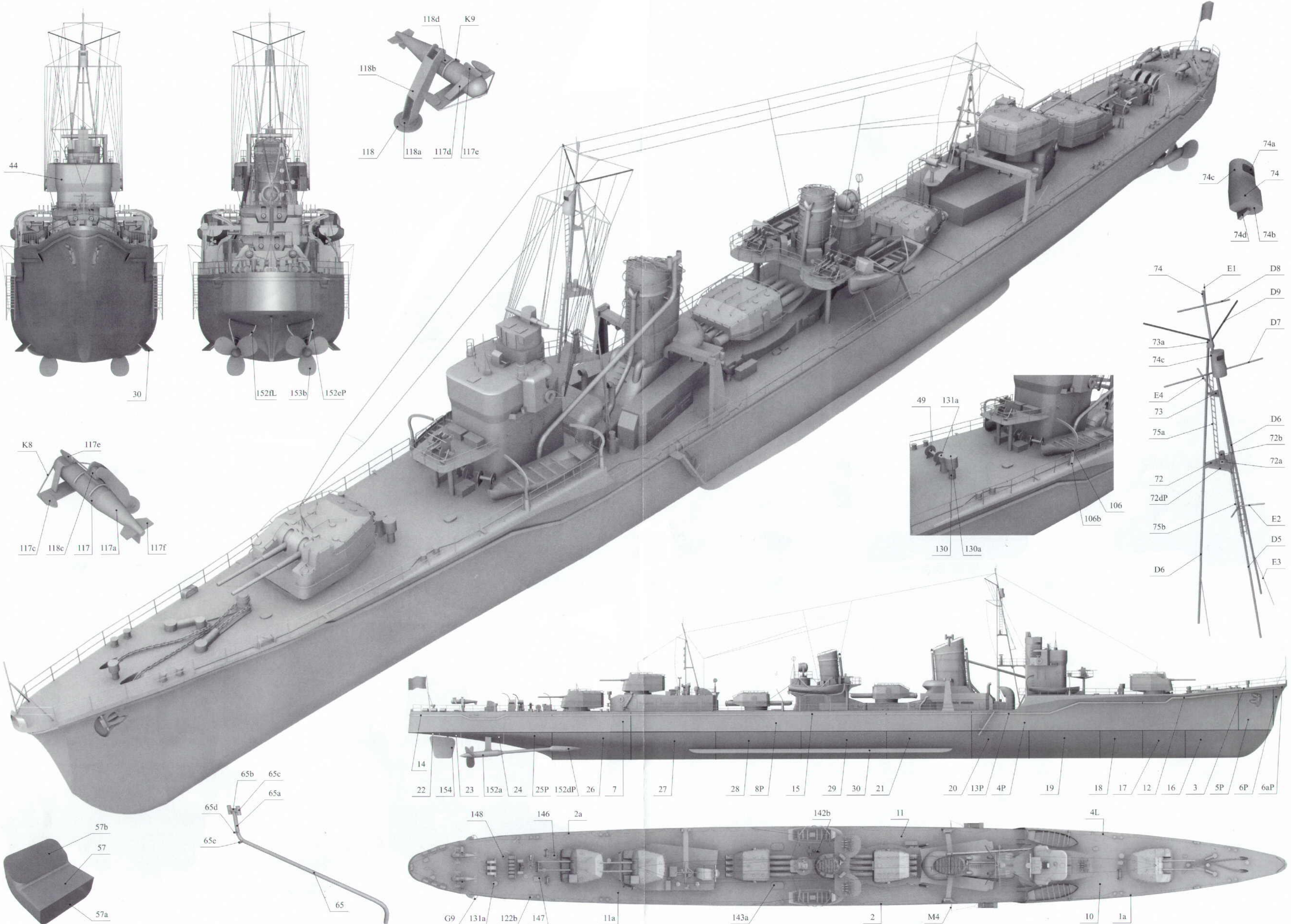
Pozostałe elementy modelu takie jak łodzie, działka, trały, zrzutnie bomb głębinowych, itp. sklejamy i rozmieszczamy według rysunków montażowych. Części druciane wykonujemy według szablonów z drutów lub innych materiałów o podanej średnicy. Wszelkie drabinki kartonowe można zastąpić wykonanymi z drutu o średnicy 0,2 mm. Na wszystkie kolowroty jako imitację lin można nawinąć kawałki nici. Wnętrza kominów malujemy na kolor czarny.

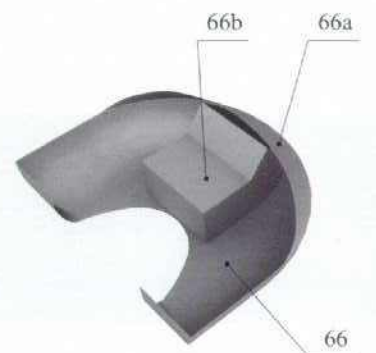
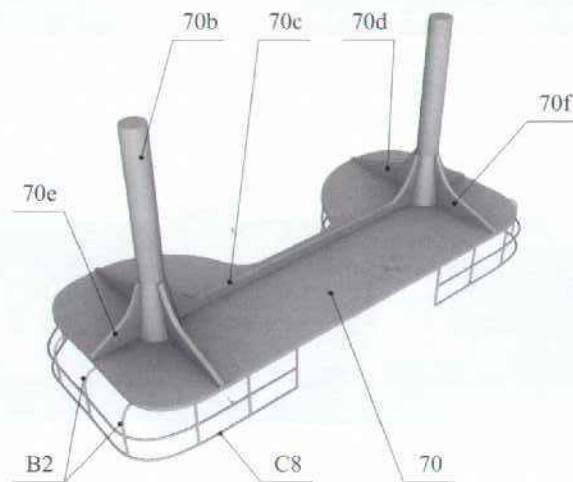
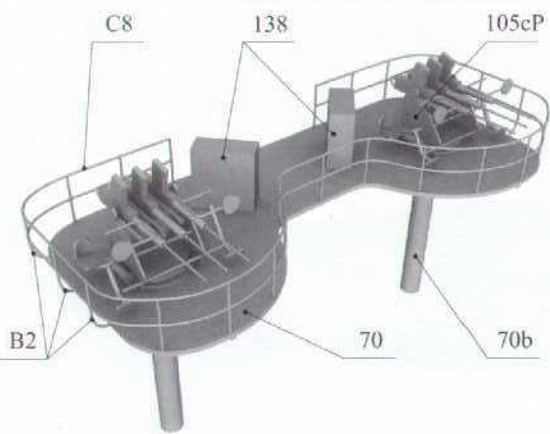
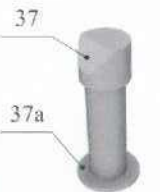
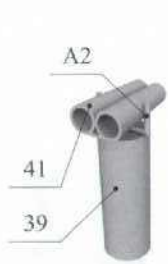
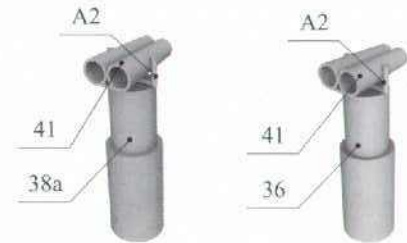
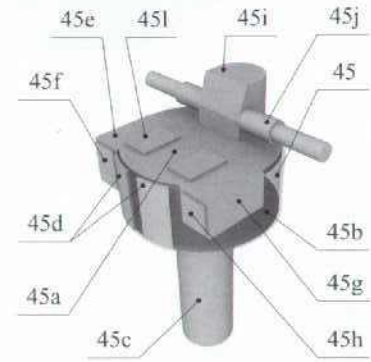
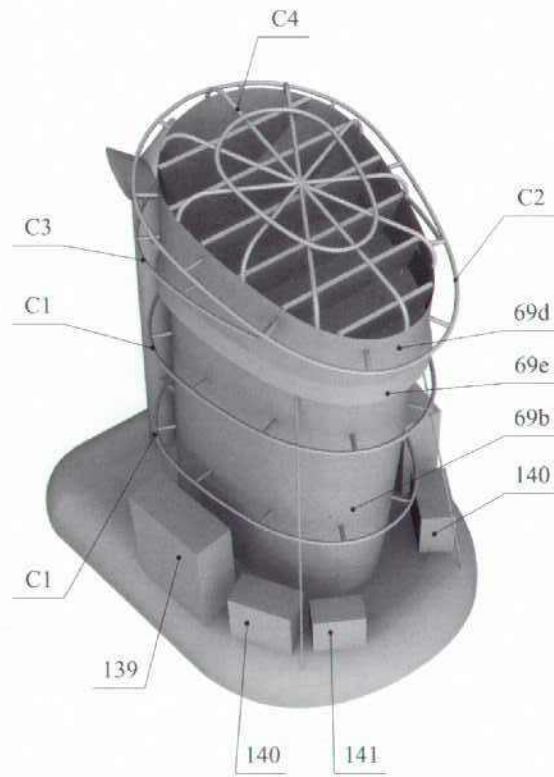
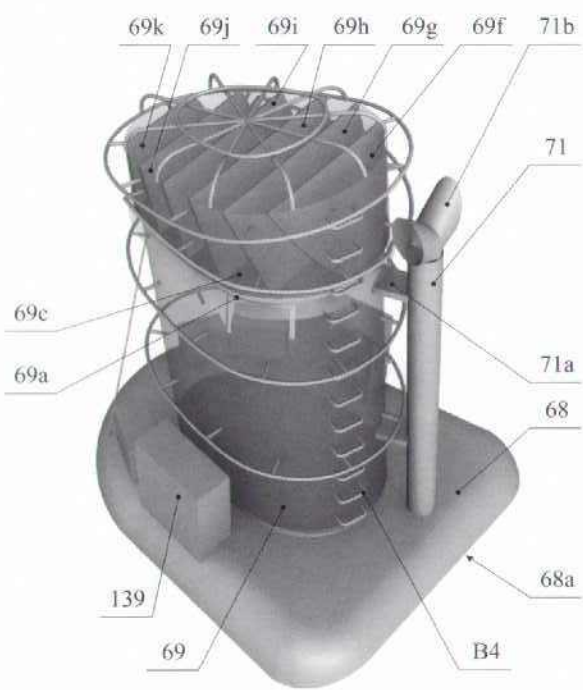
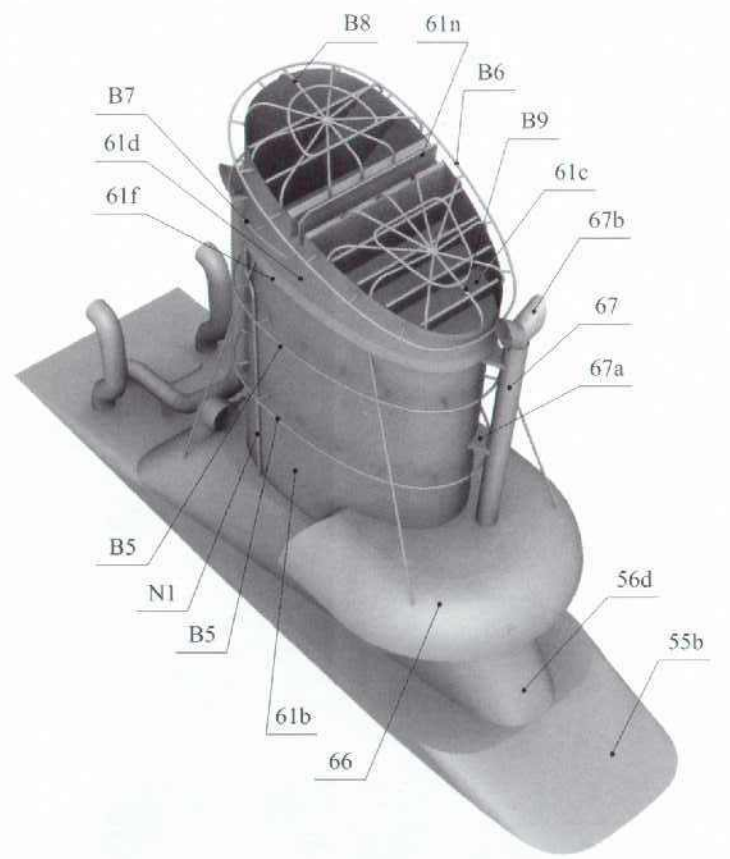
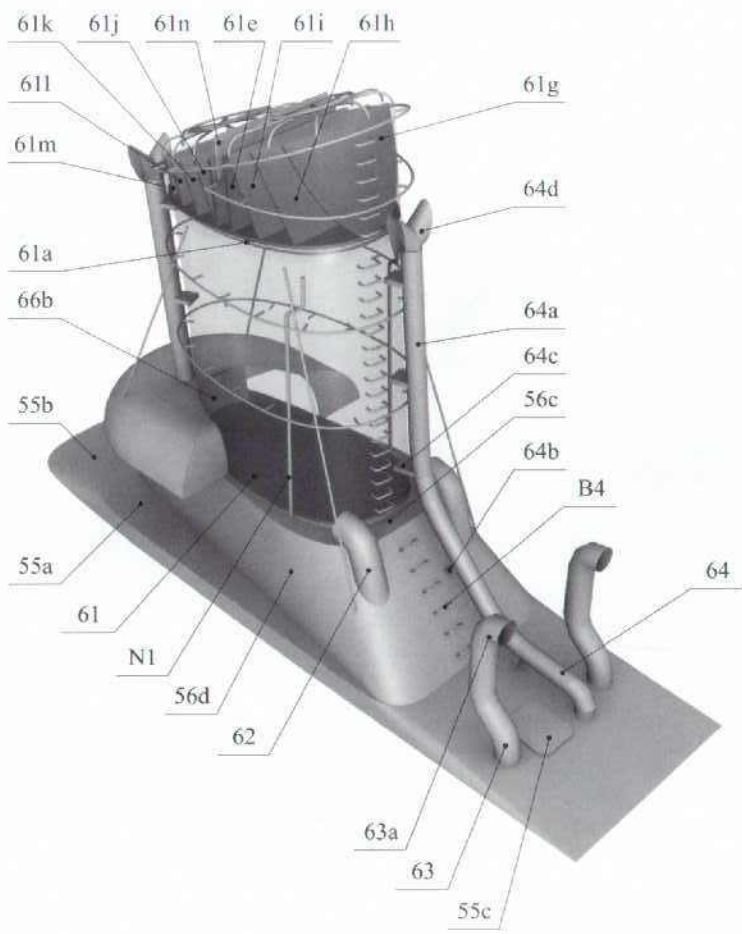
Wały napędowe wykonujemy z cz. 152 nawiniętych na drut o śr. 0,8 mm lub z samego drutu o śr. 1,8 mm pomalowanego na kolor stalowy. Przy przyklejaniu śrub napędowych należy pamiętać, że obracały się one w przeciwnych kierunkach - pokazuje to rys. montażowy.

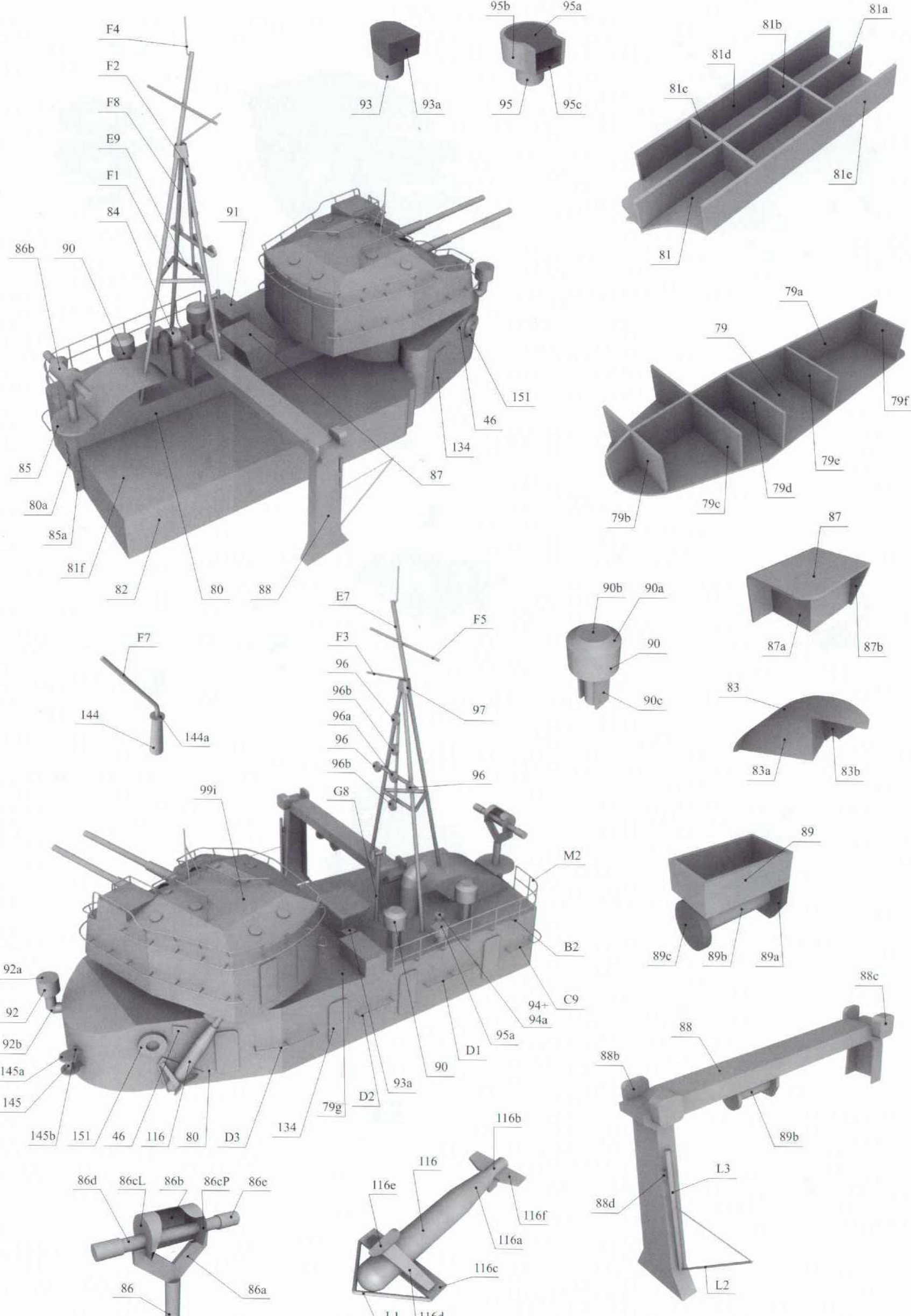
Na koniec pozostaje jeszcze wykonanie łańcuchów kotwicznych, olinowania (rozporę między linami tuż za wieżą dziobową artylerii głównej wykonać o śr. 0,2 mm i dl. 7,9 mm) i przyklejenie bandery.

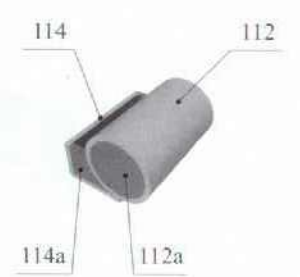
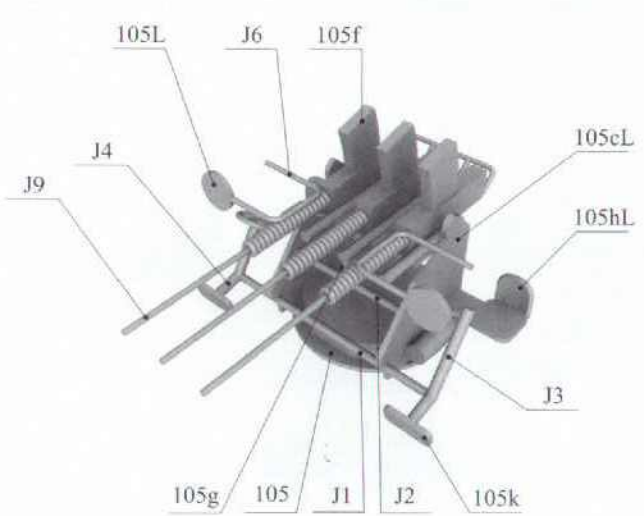
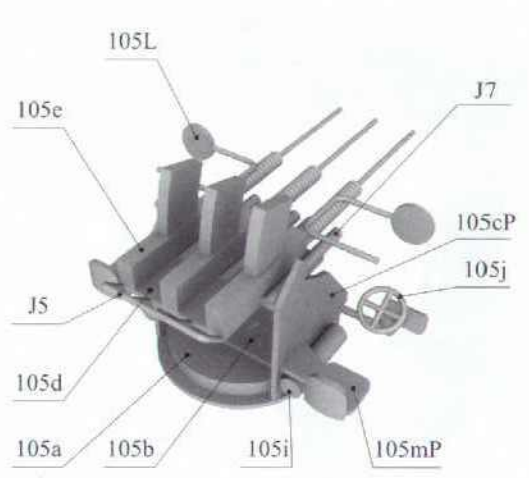
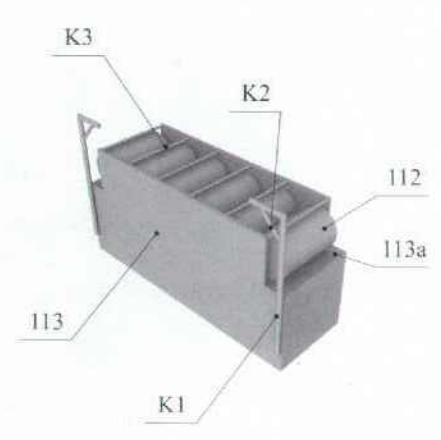
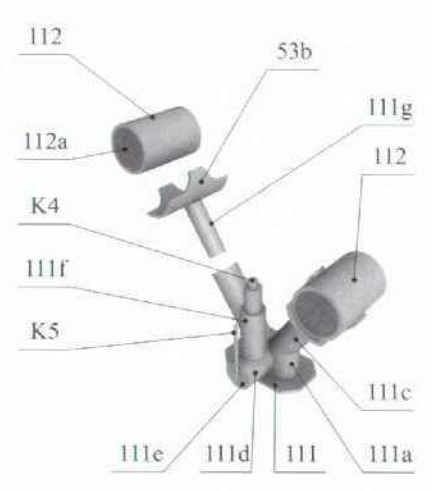
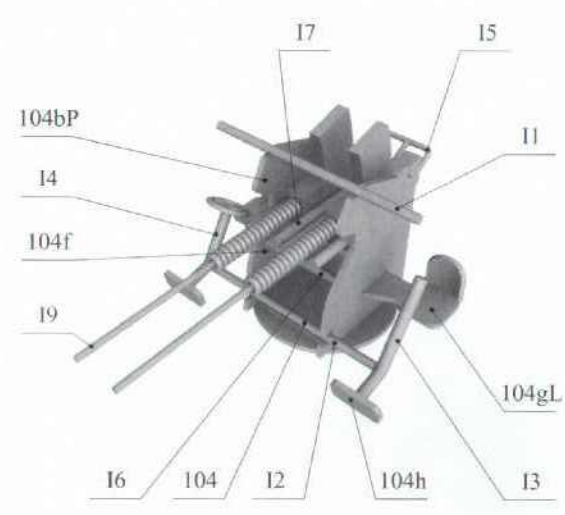
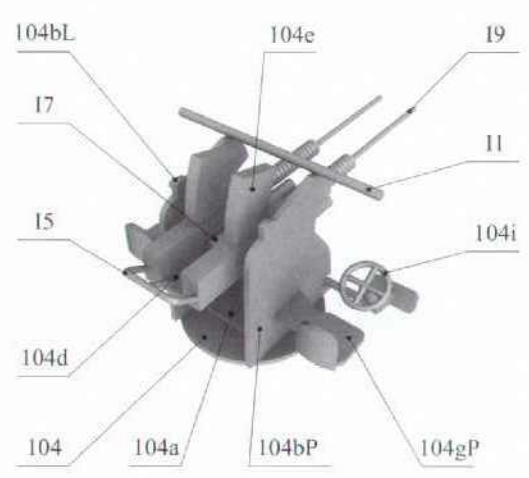
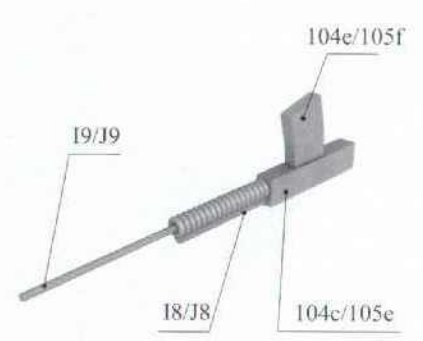
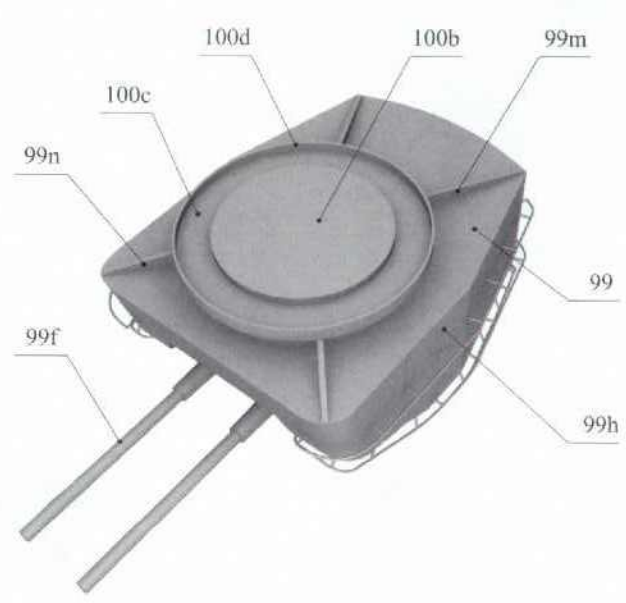
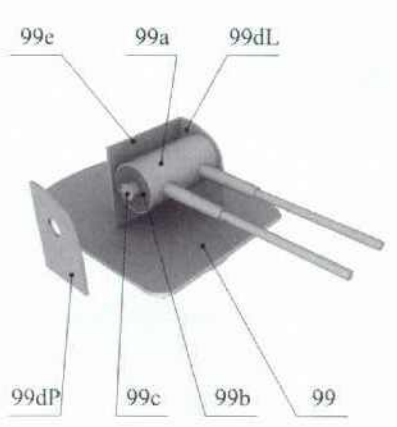
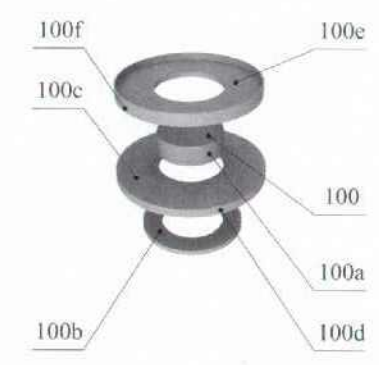
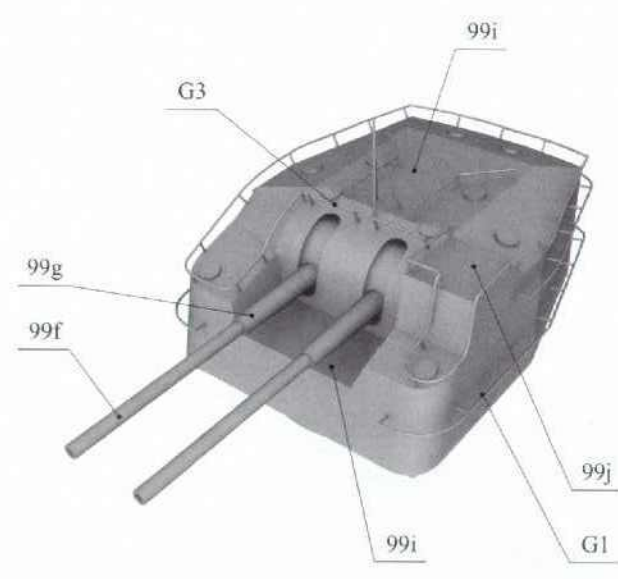
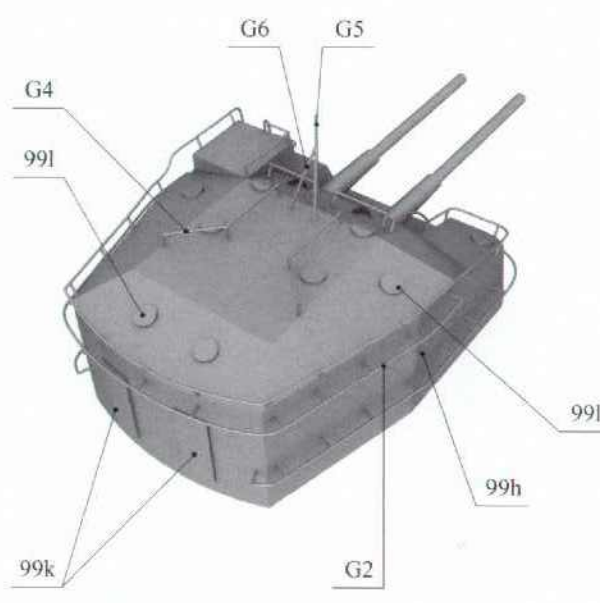
Opracowanie modelu: Marcin Grygiel, Marcin Dworzecki
Przygotowanie graficzne: Marcin Dworzecki

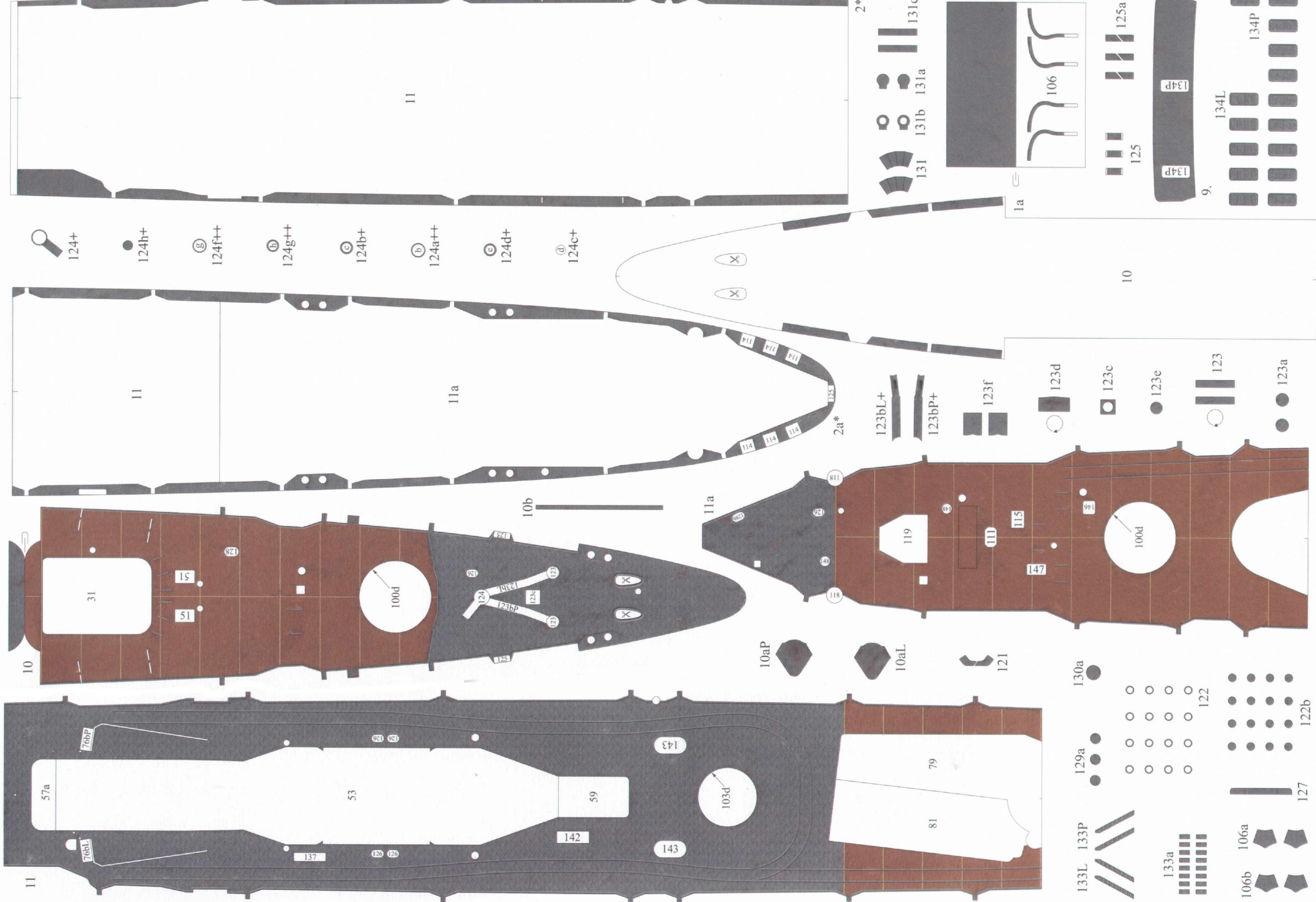

11

10

124+

11

11

124h+

124f++

124g++

124b+

124a++

124d+

124c+

11a

10b

11a

2a*

2*

123bL+

123bP+

123f

123d

123c

123e

123

123a

1a

131

131b

131a

131c

106

125

125a

134P

134L

134P

130a

129a

133P 133P

133a

122

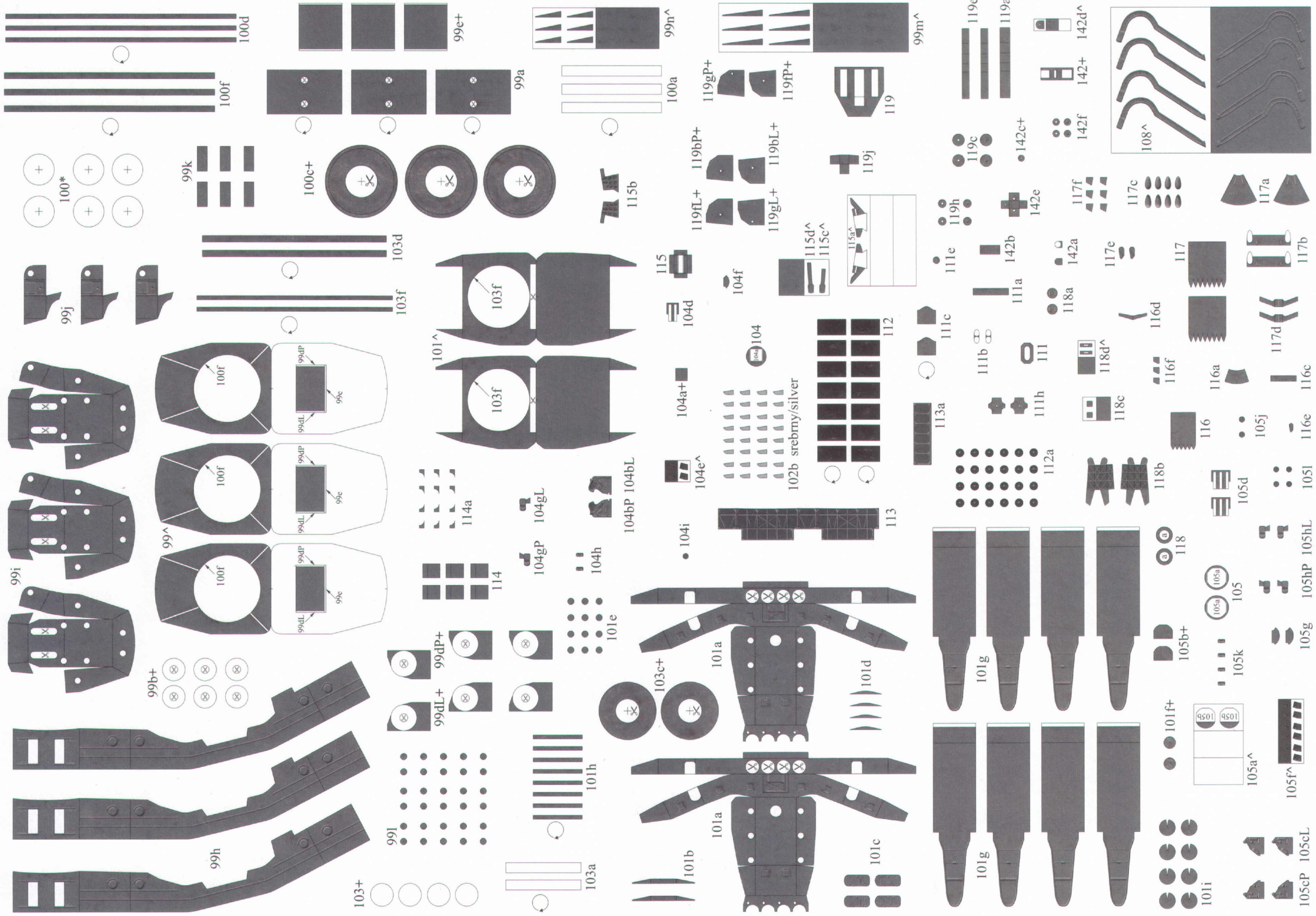
127

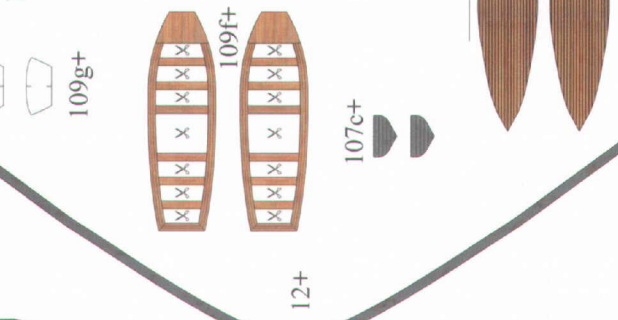
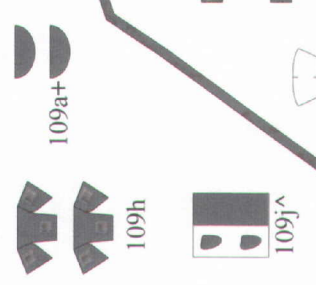
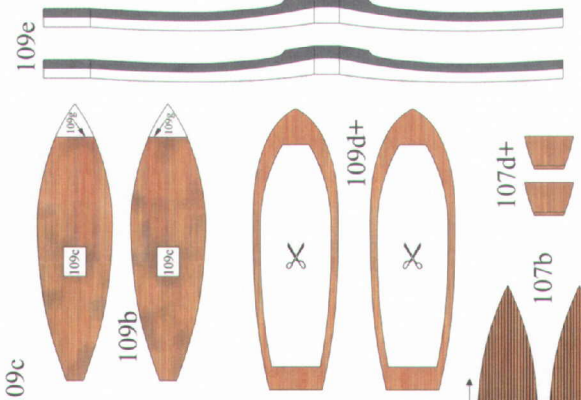
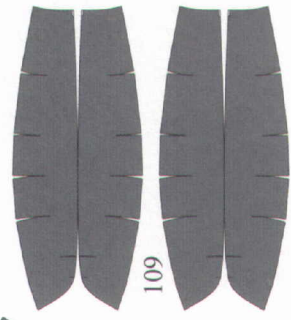
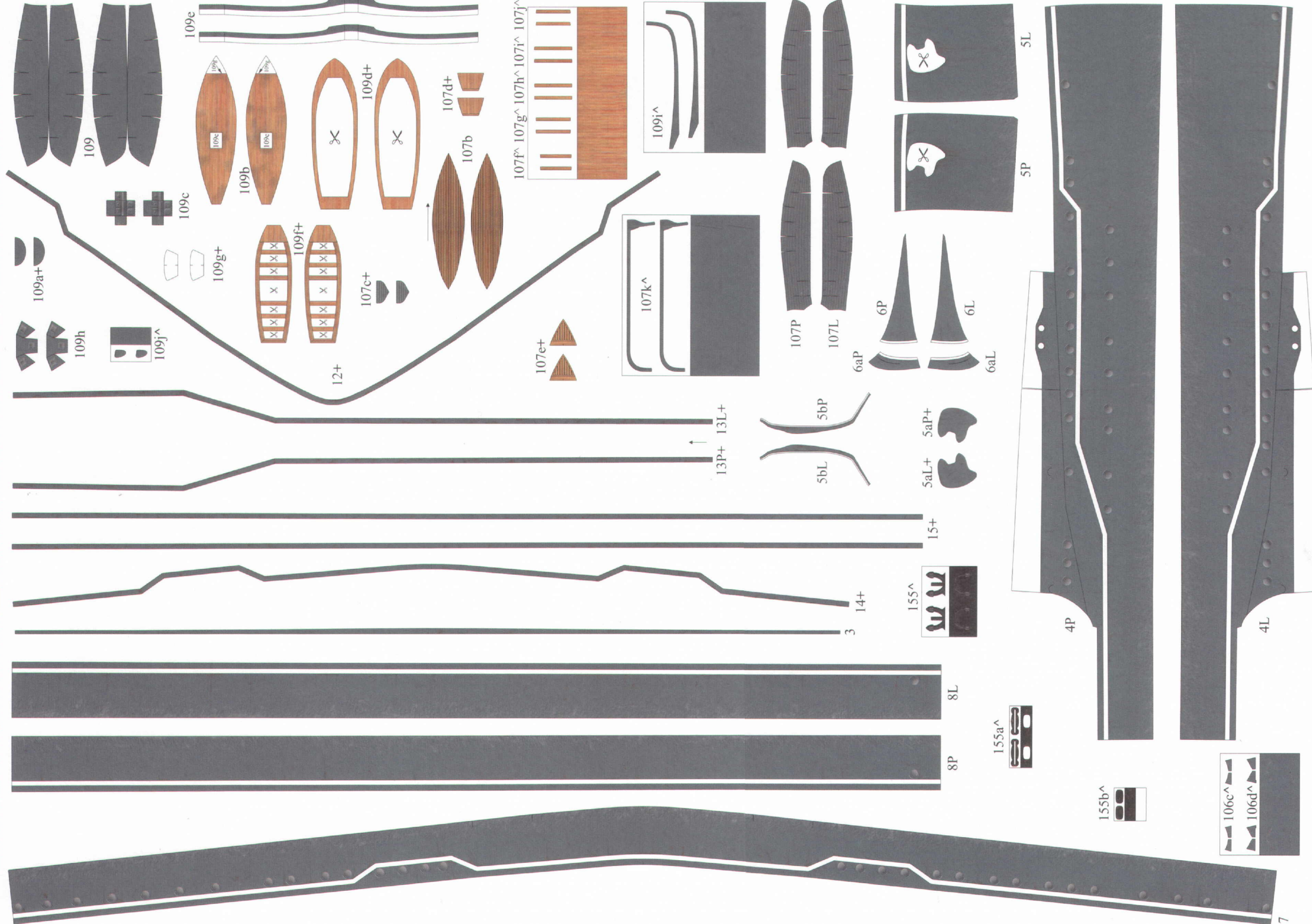
106a

106b

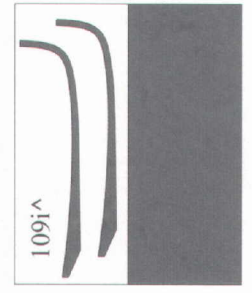
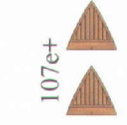
122b

9.

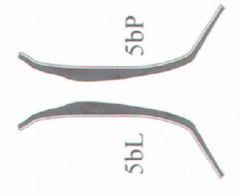

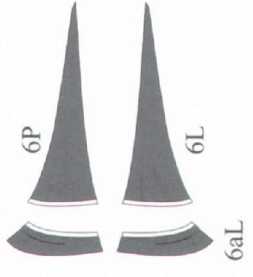
12+

13P+ 13L+

6aP

5aL+ 5aP+

15+

14+

3

8P 8L

155a^

5L

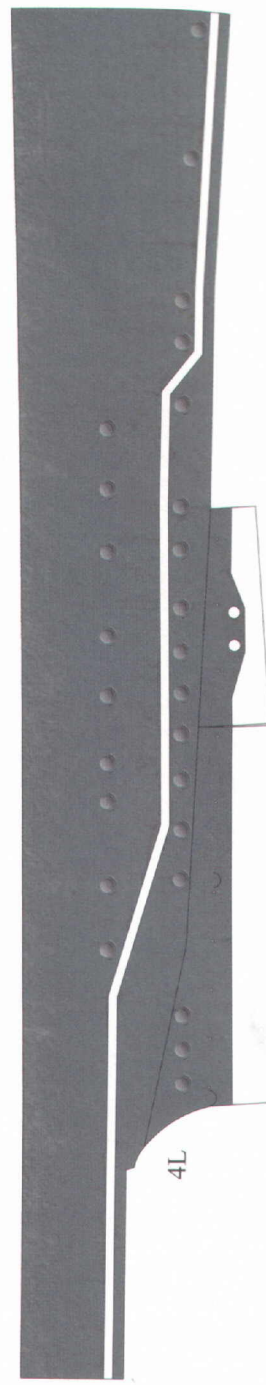
5P

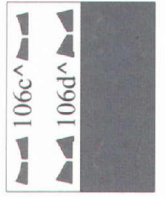
4P

155b^

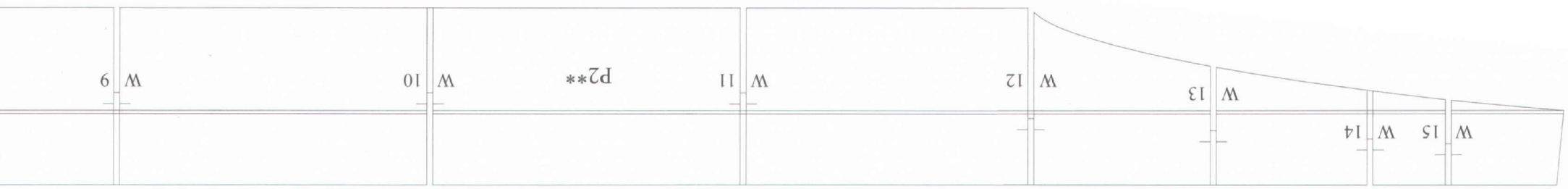
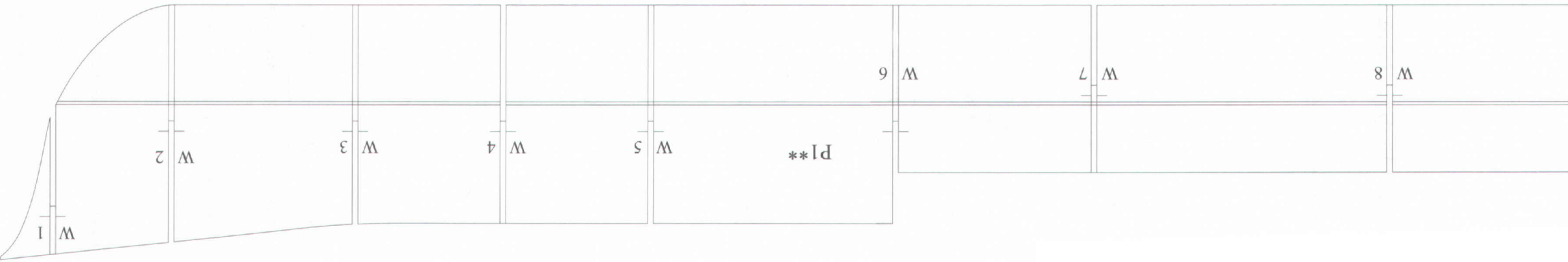
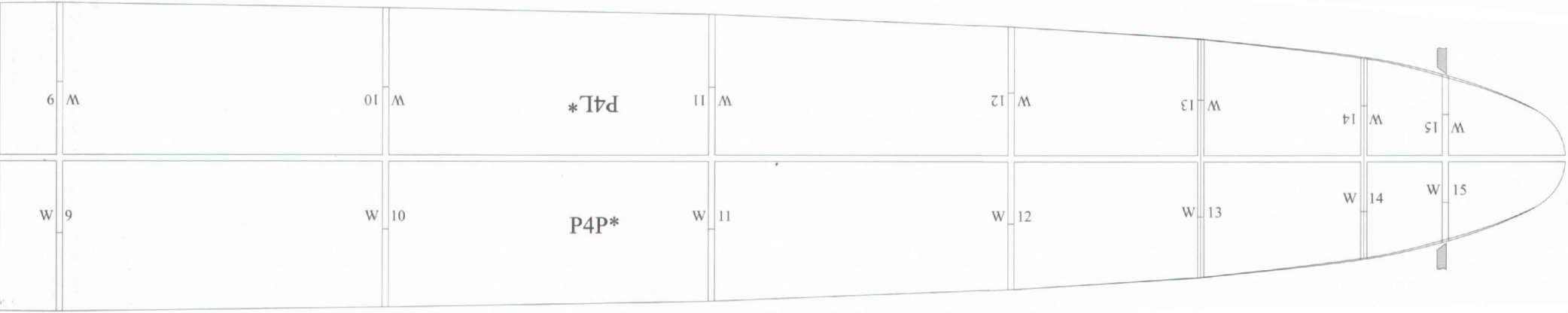
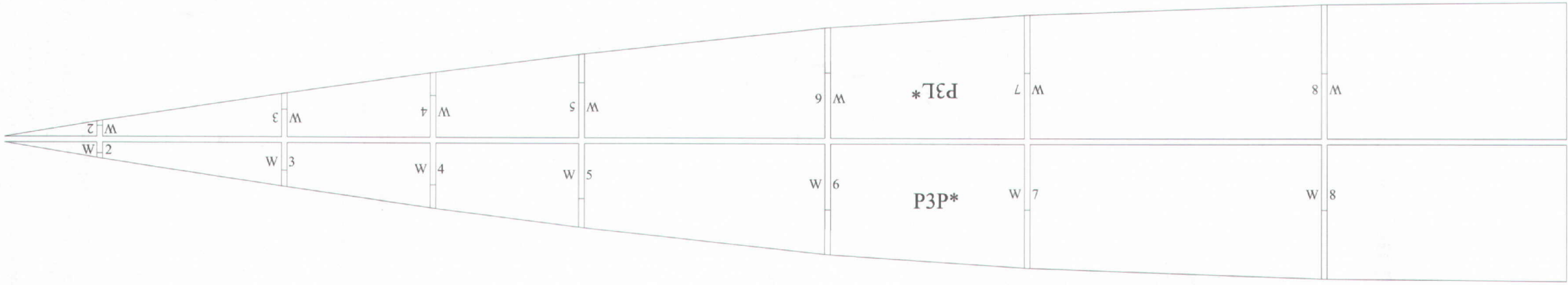

4L

106c^

106d^

Od Wydawcy

Przystępując do prac nad modelem kartonowym musimy liczyć się z pewnymi niedogodnościami związanymi z właściwościami plastycznymi papieru. Papier poddany działaniu wilgoci rozszerza się, natomiast zbyt wysuszony - kurczy. Może to spowodować zmniejszenie się wymiaru elementów. Dla elementów o małych wymiarach nie ma to większego znaczenia, ale dla części takich jak pokład czy podłużnice w modelach okrętów ma to istotny wpływ na wzajemne pasowanie części.

Dla przykładu: arkusz formatu B4 z pokładem Yukikaze leżący na stole, przez pół godziny w dość ciepłym pomieszczeniu (24°C) skurczył się o 0,5 mm (tak więc cały pokład składający się z trzech kawałków skrócił się aż o prawie 1 mm).

Wystarczyło jednak bym arkusz ten przeniósł do chłodnego i nieco wilgotnego pomieszczenia (w tym wypadku garażu) na jeden dzień, by wszystkie wymiary wróciły do normy.

Oczywiście problem ten dotyczy wszystkich arkuszy w danym zeszycie, dlatego najlepiej jest przed przystąpieniem do budowy przemierzyć kilka najdłuższych elementów i dla korekty model odłożyć w odpowiednie miejsce na pewien czas, aż wymiary części osiągną wymagane wartości.

Dla przyspieszenia procesu można rozdzielić poszczególne arkusze i rozłożyć pojedynczo.

Papier jako materiał cieńszy niż karton podlega wyżej wymienionym procesom znacznie szybciej.

Pamiętajmy, że nawet zeszyty leżące w szafie w ciepłym pomieszczeniu potrafią po pewnym czasie zmienić swoje wymiary.

Dla dokonania niezbędnych korekt należy przemierzyć dobrze wyskalowaną linijką kilka najdłuższych elementów w niniejszym zeszycie:

Podłużnice (na górze wodnicy)

P3 - 301,92 mm

P5 - 275,78 mm

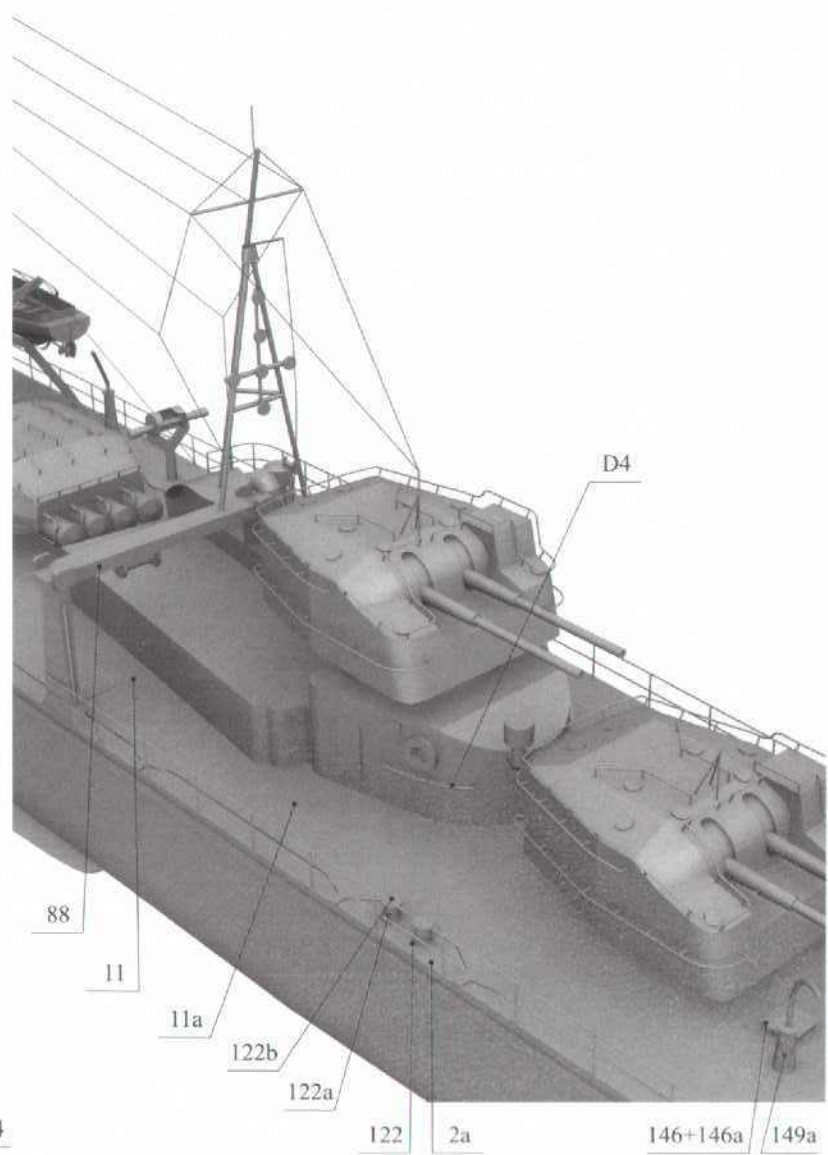
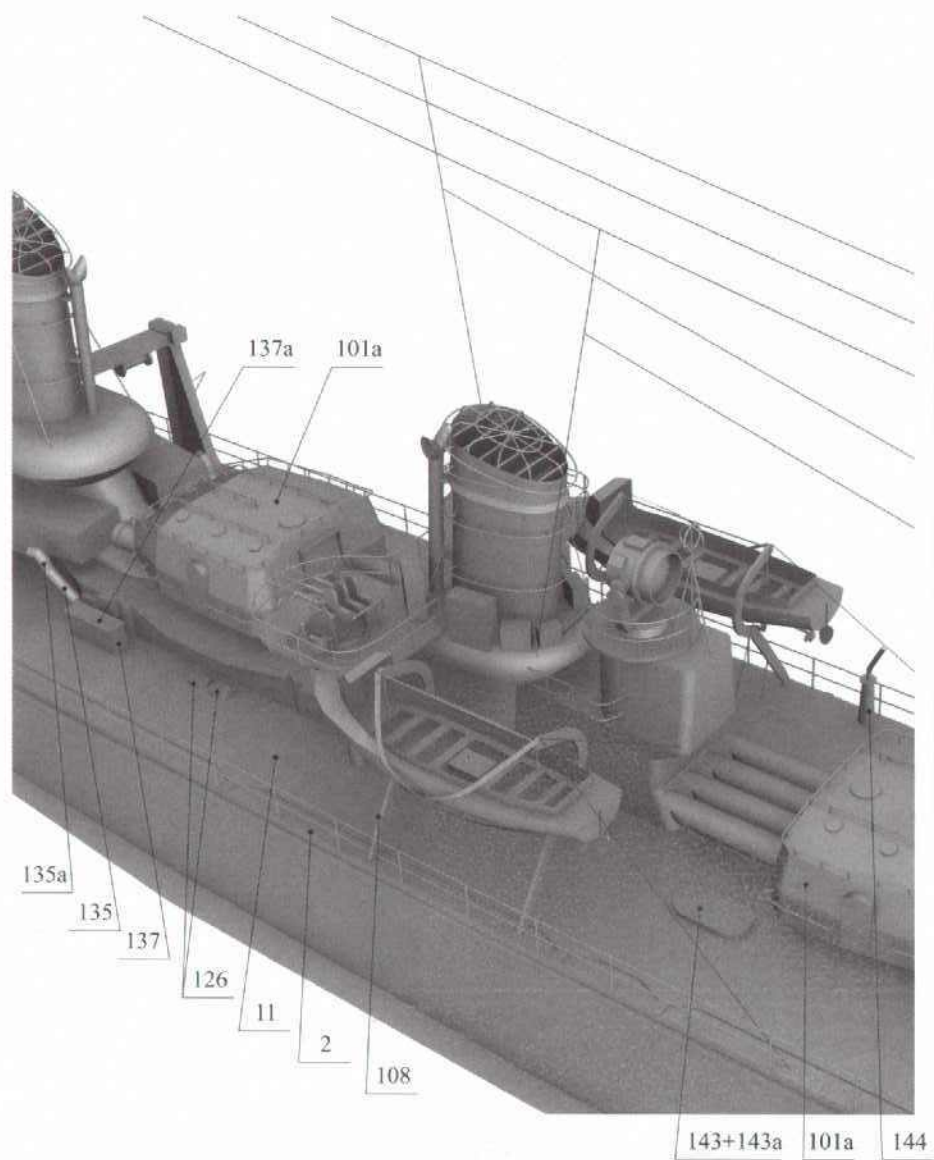
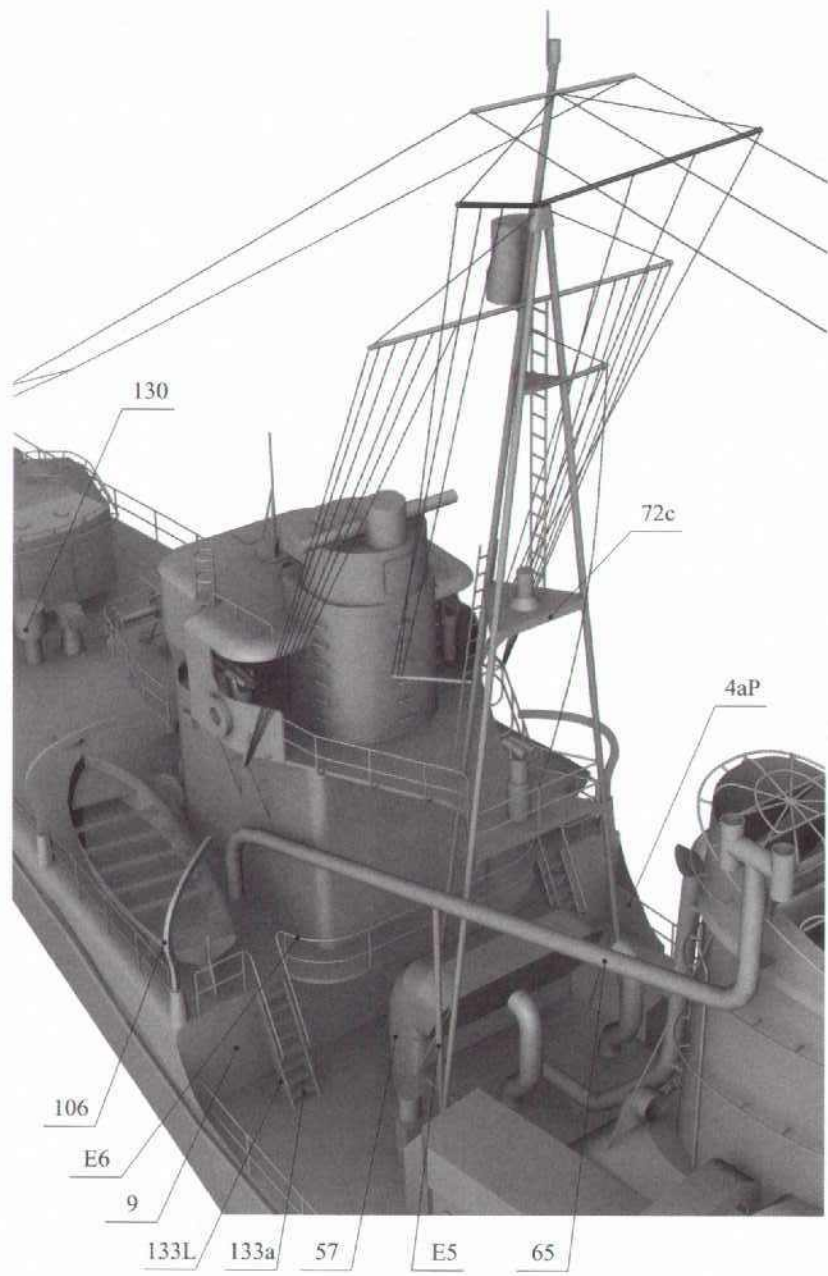
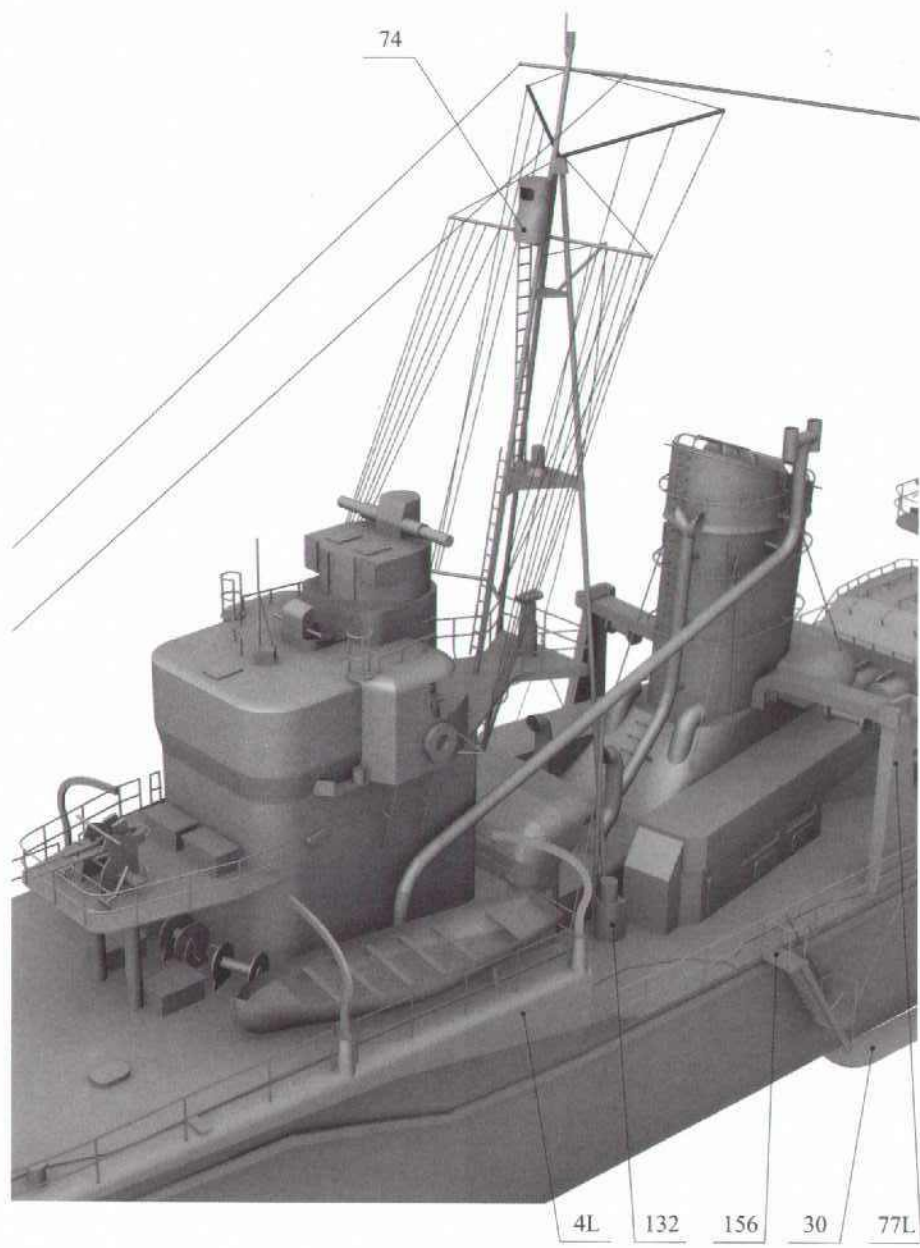
Długość elementów na osi symetrii:

cz. 1 - 176,65 mm

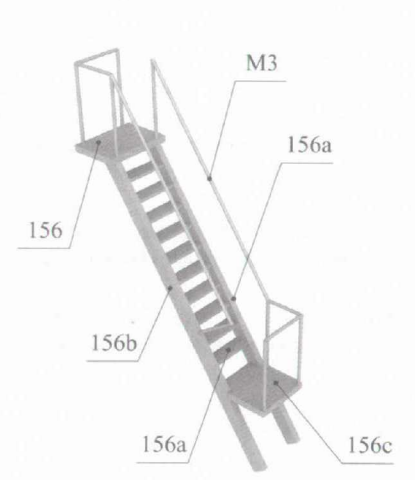
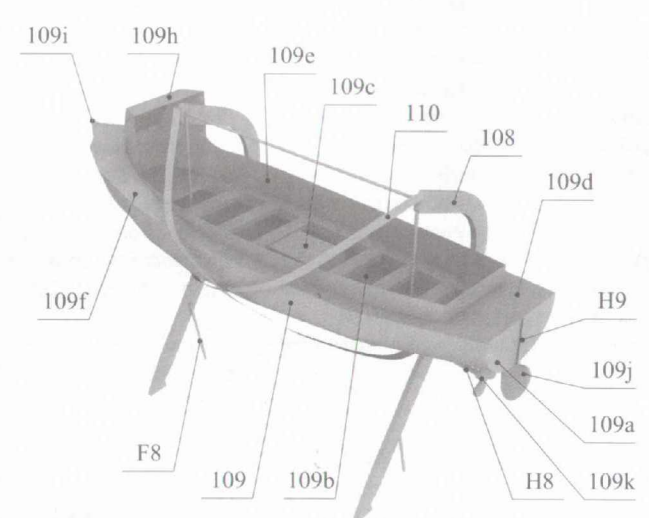
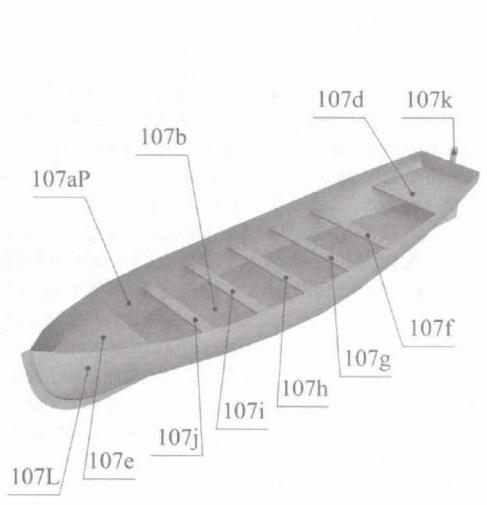
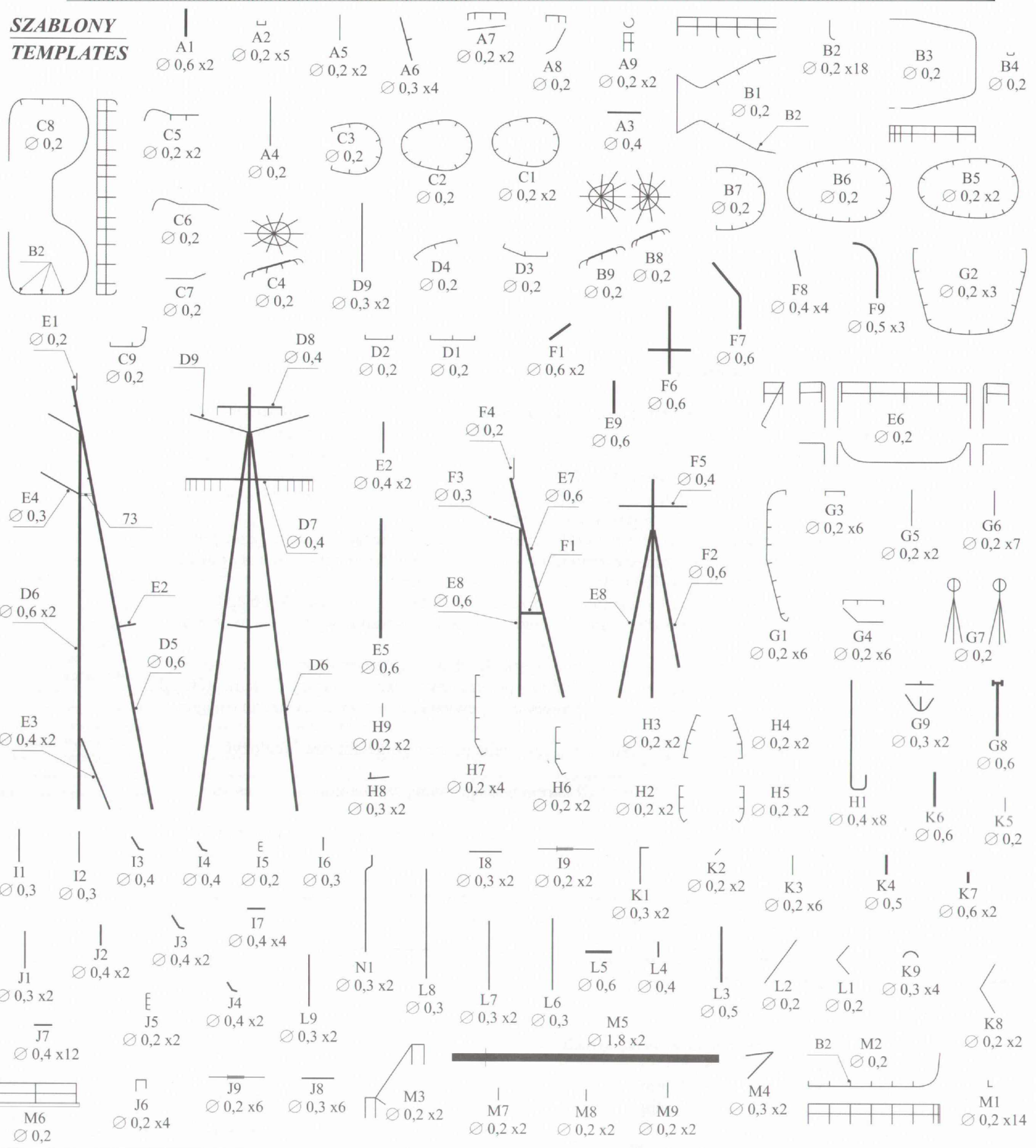
cz. 1a - 176,64 mm

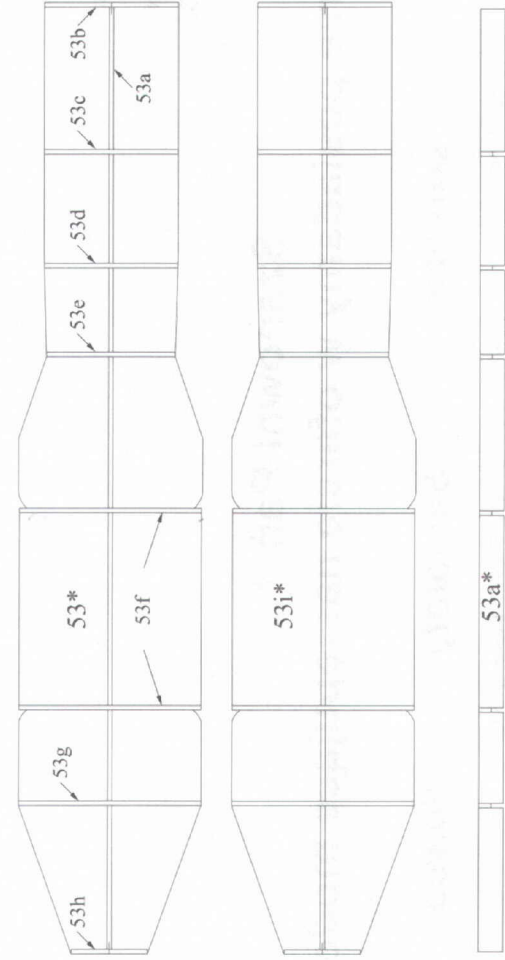
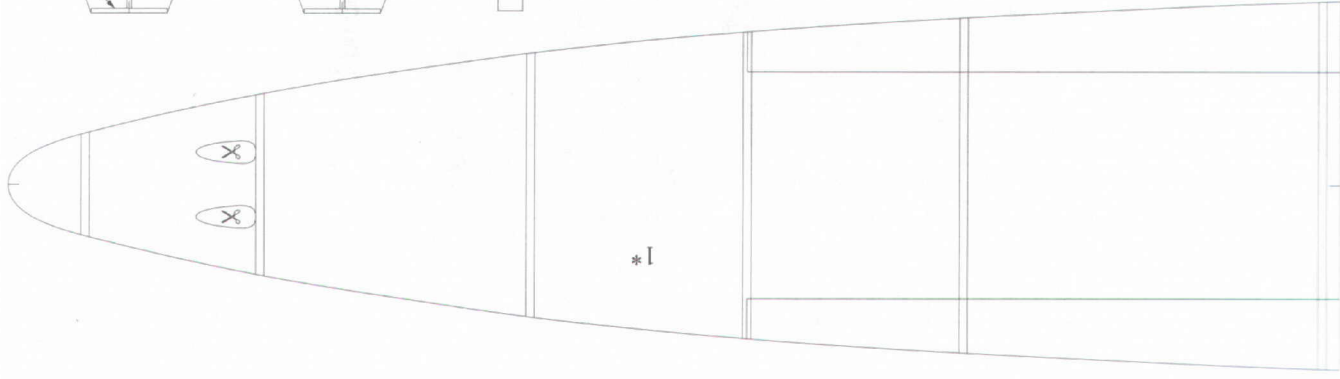
cz. 53 - 125,62 mm

Andrzej Haliński

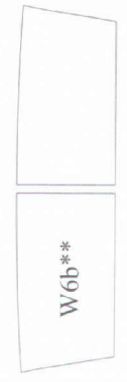
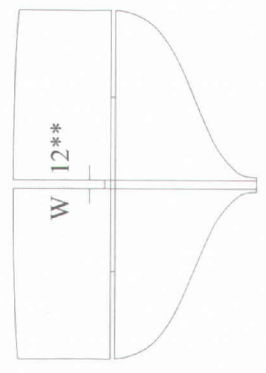
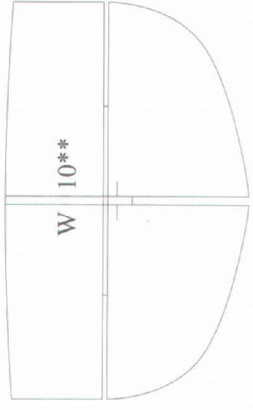
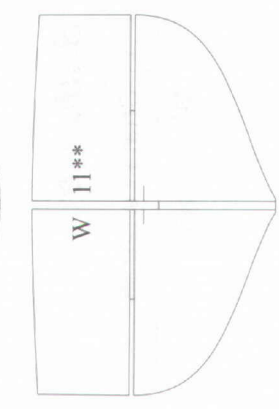
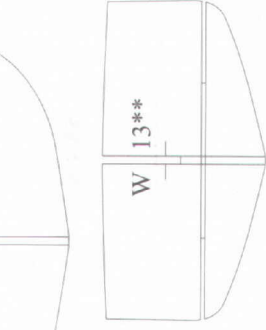
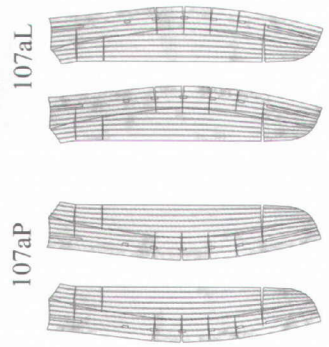
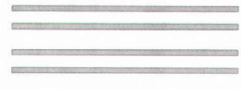
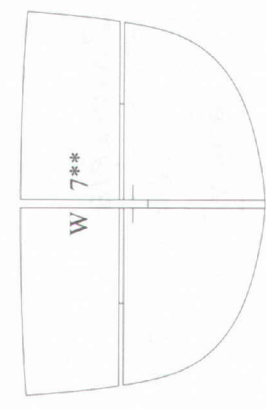
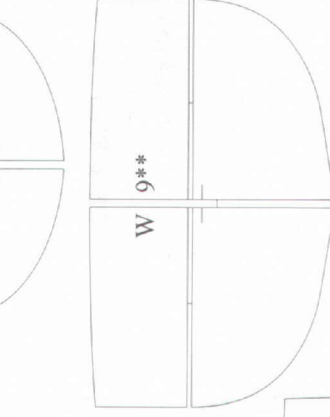
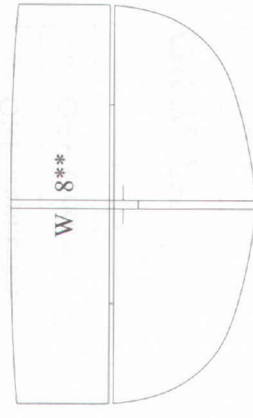
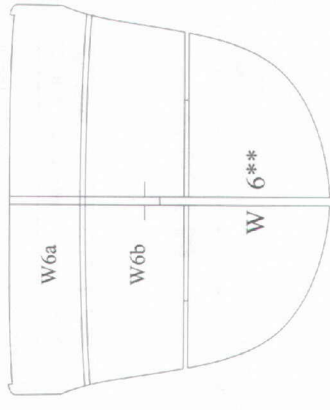
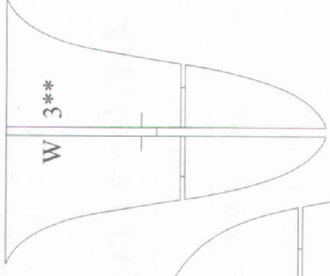
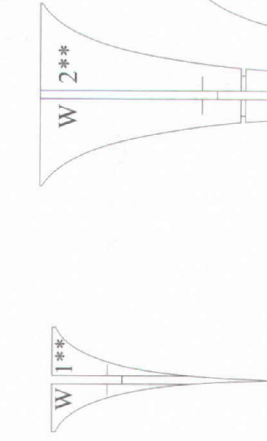
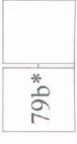
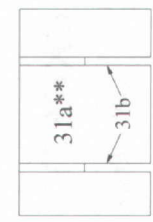
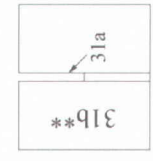
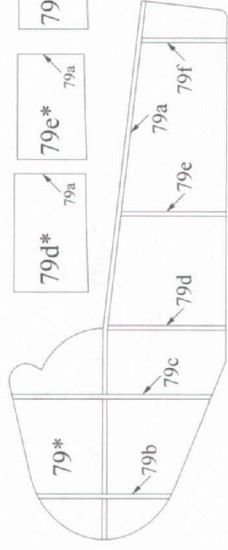
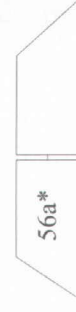
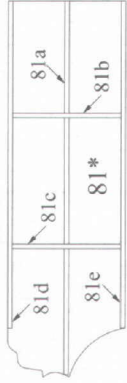
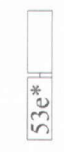
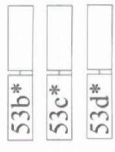
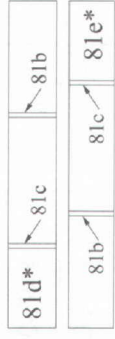
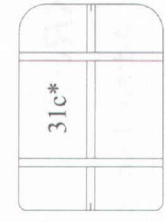
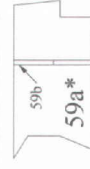

SZABLONY
TEMPLATES

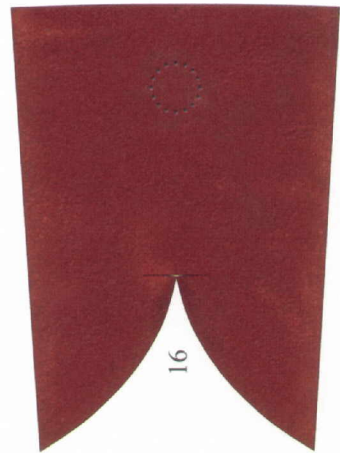

60d^

110

16

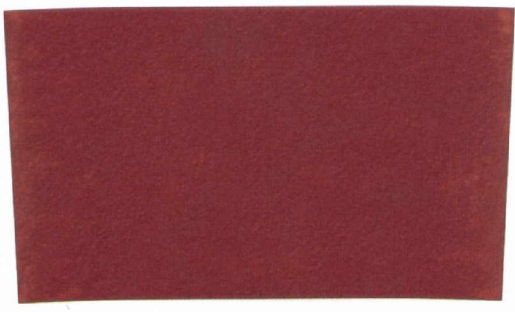
17

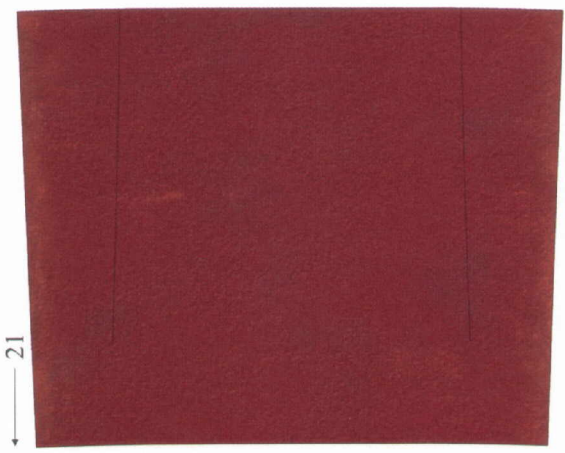
18

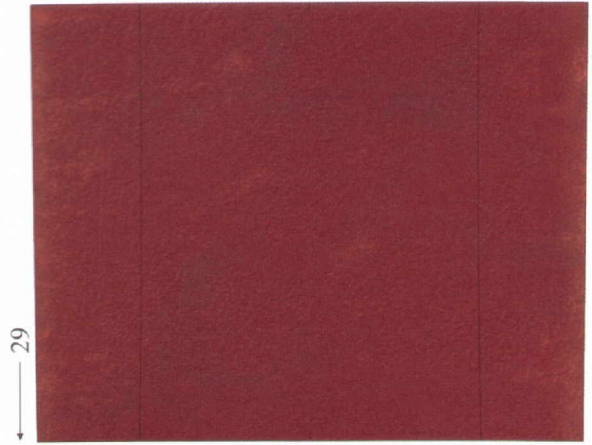
19

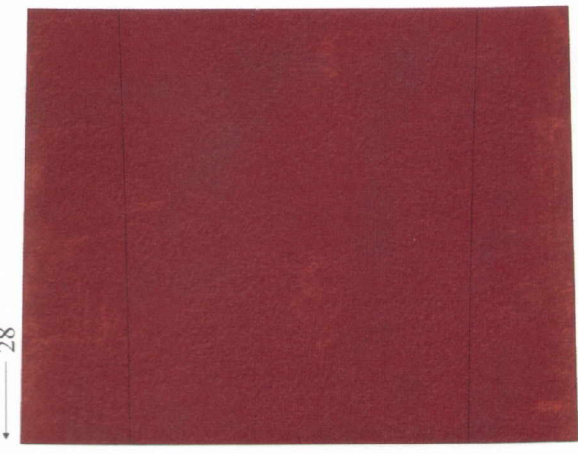
20

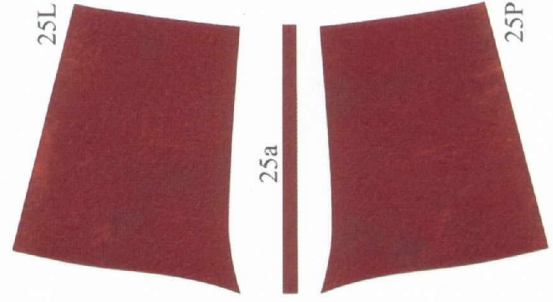
21

29

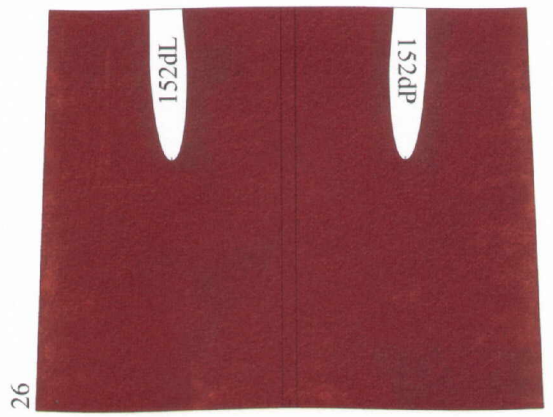
28

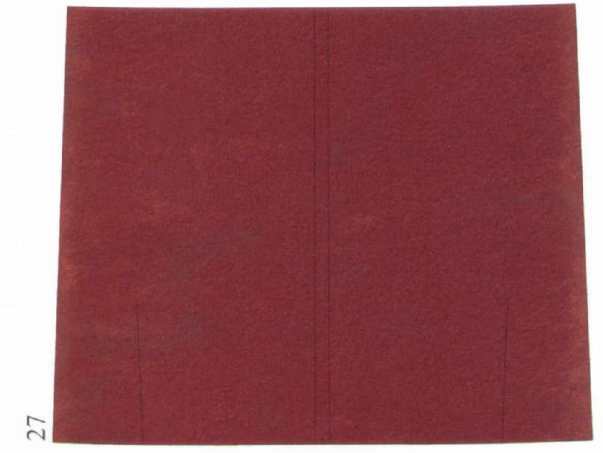
25L

25a

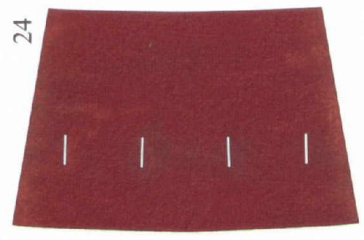
25P

26

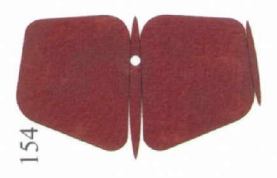
27

24

23

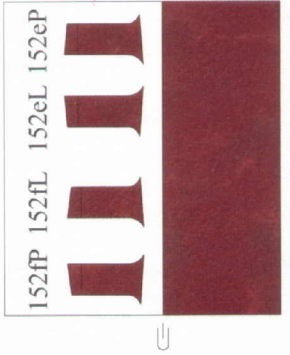
154

154a*

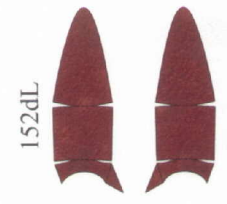

152a

152c

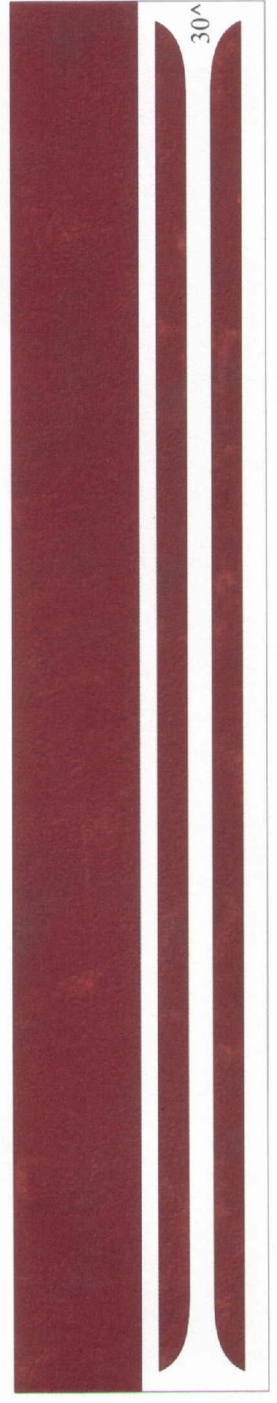

152fL 152eL 152eP

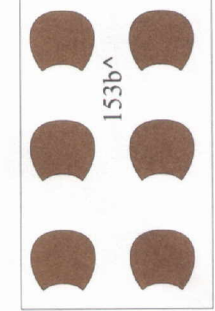

152dL

152dP

30^

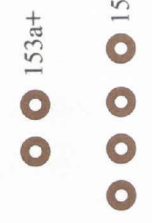

153b^

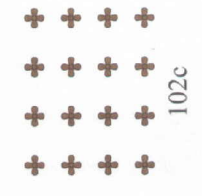
153P

153L

153a+

152b+

102c

109k

